

SZINHÁZI ÉLET

Szerkeszti: INCZE SÁNDOR

NÉMETH JULISKA — HAMDUNA

Apolló-Kabaré. Hamduna

Labori felv.

VI. évfolyam

1917 szeptember 23-tól szeptember 30-ig

39. szám

Ára Budapesten és vidéken 40 fillér

creative commons

A digitális változat a MEEK Egyesület (<http://mek.oszk.hu/egyesulet/>) megbízásából, az ISZT támogatásával készült.

HARASZTI MICI — RÓZSAHEGYI KALMÁN
Apolló-kabaré. Rózsika *Alexy felv.*

ELŐFIZETÉSI ÁRAK

kotta-melléklettel:

Budapesten és vidéken

Egész évre . . . 20.— K

Félévre . . . 10.— K

Negyedévre . . . 5.— K

Egyes szám ára:

Budapesten és vidéken 40 fillér

SZINHÁZI ÉLETILLUSZTRÁLT SZINHÁZI,
MŰVÉSZETI ÉS MOZI HETILAPMEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL
az összes budapesti színházak egész heti színlapjávalHirdetések
díjszabás szerintSzerkesztőség
és kiadóhivatal:ERZSEBET-
KÖRUT 24.

Telefon: 34—97

Felelős szerkesztő INCZE SÁNDOR

A paraszt az irodalomban

Irta: SZÁSZ ZOLTÁN

A paraszt eszményesítésére való törekvés, melyért annyiszor gunyolták és megrótták az e szempontból különben valóban tulzó régi népszínmű-írókat, egyáltalában nem tisztán szindarab-irodalmi jelenség, hanem az egész magyar irodalomnak egyik jellemző vonása. Hiszen az a népies, nemzeti irány, melyet Petőfi és Arany istenítésével párhuzamosan hivatalos irodalomtörténetünk és esztétikánk az irodalomfejlődés tetejeként ünnepelek, alapjában véve szintén nem egyéb, mint paraszt-eszményesítés. Petőfinél még kevésbé tűnik ez ki, bár neki az ilyesmi egyenesen irodalmi programja volt. Ő mondta többek között azt a bájos naivitású kijelentést, hogyha a paraszt uralkodóvá lesz az irodalomban, akkor ezután hatalomra jut a politikában is. Ami, melleleg szólva, még megfordítva se igen valószínű. Aranyban ez a paraszteszményesítő hajlam aztán valósággal kitombolta magát. Egész Toldy utáni költészetén előmlik ez a felfogás; nála a hősök, a királyok mind átlag fölötti parasztleányok. Szinte rögeszme nála a népleleknek és népéletnek ez az összes költői hatás sok bányájává való deklarálása. Persze, mivel Arany nagyszerű költő és bámulatos nyelvész volt, tehát e

téveszméje dacára remekművek egész sorát alkotta. Én azonban biztosra veszem, hogy ha, el nem bódultan a Petőfi sikerétől, mely jórészt a népies-ség sikere is volt, nem Petőfihez, hanem Vörösmarthyhoz kapcsolja költészetének szárait, akkor még sokkal szebbeket alkotott volna. Hisz huzódik egy ér Arany költészetében, mely ide Vörösmarthy felé mutat, s ez és általában az ő nem kifejezetten népies hangjai sokkal nemesebb csendesüek, mint a Toldiban vagy Buda halálában terpeszkedő überparaszt-ság.

Mindez nem akar semmiféle eretnokség lenni, se a nagyszerű Arany János ellen, de még a drága, minden szeretetre és gondoskodásra érdemes magyar parasztság ellen se. Tisztán egy esztétikai megjegyzés ez, mely Móricz Zsigmond „Pacsirtaszó” című szép és érdekes darabja alkalmából vált bennem aktuálissá. Móricz írásaiban is a paraszti elem az uralkodó. S az ő írásain is meglátszik az, ami az alsóbb néposztályok életét feldolgozó igen sok író munkáin meglátszik: többet akar kihozni a parasztközből, mint ami benne van. Ismétlem, ez egy általános vonás. Nem mintha a paraszti világ nem volna az emberi értékek gazdag bányája. Bizonyos azonban, hogy ha a nagyság,

a lelki gazdagság, a bonyolódott érzésmód, a nemesség, a tisztaság, a finomság, egyszerűen a magasabbrendű irodalomnak mintegy rendes főzőanyagaival akar dolgozni az író, akkor mégis jobb, ha a társadalom magaslatai, a felsőbb osztályok és kiművelt emberek felé fordul. Nem hiába királyok, fejedelmek, hősök, lovagok hosszú processziója majdnem az egész világirodalom. S nem hiába szerepeltetik a modern írók az írókat, művészeket hősökül. Sőt még Beniczkyné Bajza Lenke se cselekedett egészen művészietlenül, mikor bárónál alsóbbrendű embert belépni sem engedett a regényeibe. A költői szellem természetes gravitációja nyilatkozik meg mindebben.

Természetesen a paraszt, a munkás, a szürke kis ember azért lehet

nagyon is a témája az irodalomnak. Életképek, idillek, genreképek számára ezek a rétegek kitűnő anyagot szolgáltatnak. A nagy mélységek és finom lelki bonyodalmak megérettetésére azonban se a paraszt, sőt még a városi proletár élete sem az alkalmas matéria. Kivételek persze itt is vannak, de a szabály ez.

A közönség az izgató és érzelmes jelenségek után tapsol legjobban, mert fölgyülemlett s kitörni akaró érzelemenergiáknak a tapsban nyílik tere a kitombolódáshoz.

Andersen György.

Ha nem volnának kritikusok, nem volnának jó színészek. Viszont, ha nem lennének rossz színészek: nem lennének jó kritikusok sem!

Andersen György.

Zádor Dezső — Irgang. — Radó Feri — Jancsi. — Haraszthy Hermin — Emerencia.
„Tavaszi és Szerelmé“. Városi Színház. *Strelisky felv.*

TAVASZ ÉS SZERELEM*

Faludi Jenőt már a *Tavasz és Szerelem* főpróbája után elhalmozták gratulációkkal, a nagy színháznyitó premier óta pedig valóságos ünneplésben van része. Barátok és ismerősök hatalmas tábora üdvözli a nagy sikerhez, de egész idegenek is boldogan fejezik ki szerencsekívánataikat az új színház direktorának. Hiába, egy színháznyitás nagy esemény már magában véve is, hátha még oly fényes sikerrel jár, mint amilyen a Városi Színház megnyitása volt. Azóta táblás házak sorozata igazolja, hogy a

bemutató ünnepi hangulata és sikere őszinte volt, a közönség csak úgy tódul a zene és művészet ujjászületett hajlékába, melynek változatos multja már rég feledve van és amely előtt a legfényesebb jövődő áll.

Igaz: megváltozott minden a Tisza Kálmán-téri hatalmas színházban, nemcsak a név lett más. Vágó László a világ első átváltoztató művésze, valóságos varázsló, aki egy egészen új színházat teremtett, pedig eddig huszezer néző konstátálta, hogy *ki-vülről* nem történt változás. Annál nagyobb azonban a változás belül, a

Haraszthy Hermin — Emerencia. — Inke Rezső — Matuzsálem. „Tavasz és Szerelem”. Városi Színház. *Strelisky felv.*

Adler Adelina — Elzula, Kerényi Gabi — Fridolin. „Tavasz és Szerelem” Városi Színház. *Strelisky felv.*

szinpad és a nézőtér egyformán egészen más lett.

A nézőtér más lett, mert most minden este zsufolva van és lesz, a szinpad más lett, egy nagyszerűen megszervezett, elsőrangú társulat indult el rajta meghódítani a közönséget és ez — állapítsuk meg — egy csapásra sikerült is neki. Nevek, melyek már régóta jól hangzanak és nevek, melyek ezután kapnak hirt és dicsősé-

Kerényi — Fridolin.

Strelisky felv.

get, együtt indultak el a pompás szinpadon, egy öröklött ösztön és egy kifinomult hozzáértés valóban jól összeválasztotta azt a gárdát, mely behódítja a Városi Színházba a közönséget. És e zenés színház valóban nem kezdhetne volna szerencsésebben, mint *Schubert-Berthé* muzsikájával, a kedves, hangulatos, finom operettel, a *Tavaszi és szerelem*-mel. A poétikus, muzsikáló szavú prologus, ime, megmondja, hogy milyen ez a darab:

PROLOG

Irta: *Heltai Jenő.*

*Köszöntelek, kedves közönség,
Az ifjúság küldött ma hozzád,
Hogy rímeim a múlt varázsát
A feledésből visszahozzák*

*Szólok tavaszról, szerelemről,
Mindkettő: isteni ajándék,
E kettőt ünnepli ma este
A szinpadon a tarka játék.
Figyeljetek rá áhitattal,
S az ódon zene, ha megszólal,
A mester drága emlékének
Hódoljatok könnyel s mosollyal.*

*Hallgassatok jó szívvel arra,
Mit nektek a költő sugall ma,
Ma este nyíljon meg előttünk
A mese tündér birodalma.*

*Gyerünk! Vezetlek! Én hiszem,
[hogy
Ma este minden szív felenged
S érezni fogja szent varázsát
A tavasznak s a szerelemnek.*

Ezek a költői sorok igazolják, hogy a *Tavaszi és szerelem*-nek a muzsikán és az előadáson kívül még egy külön értéke van: a fordítás, *Heltai Jenő* fordítása. *Heltai* igen nagy kedvvel, gonddal és szeretettel fordította ezt az operettet és szokása ellenére egyes versrészleteket már munka közben megmutatott baráti körben. Van a darabban egy pompás, kis marsszerű dal, melynek szövege németül így kezdődik:

Frühling ist da! Frühling ist da!

Heltai, amikor fordítás közben ideért, mosolyogva jelent meg a Klub-kávéházban:

— Tíz koronát fizetek annak, aki egy órán belül kitalálja, hogy ezt a sort hogyan fordítottam. A tavasz szó benne van.

Nem találta el senki. Pedig most, hogy megvan és már is népszerű lett, olyan természetes, hogy így hangzik:

TAVASZI DAL

*Szervusz tavasz,
Szervusz tavasz,
Száz virág virul,
Száz leány pirul.
Szervusz tavasz,
Szervusz tavasz,*

*Nyílnak új csodák,
Szép vagy ifjúság.
Az új tavasz hamar rohan,
Sokáig ő se vár,
Dalolj, örülj, siess, szeress.
Míg itt a nyár.
De boldog az, kit egy leány
Hiven szívébe zár.
A tegnap beteg nap,
Ma szebb nap köszönt reánk.
Keressük,
Szeressük
A legszebb leányt.*

A siker vezéreiről is illik elmondani egyet-mást. A gyönyörű muzsika — ennek talán már nem is kell dicséret — ragyogóan interpretálódik a

Adler — Elsula. — Károlyi — Nagymama.
„Tavasz és Szerelm“.

Strelisky felv.

zenekarban, ahol Stephanidesz dirigál és a színpadon. Vagy nem a teje-e az énekművészetnek, amit *Adler Adelina*, ez az istenáldotta tehetség produkál? És a nagyszerű *Zádor*, az elragadó *Haraszthy Hermin*, a világ legbájosabb és legfiatalabb komikája, *Károlyi Leona*, a kitűnő komikusok, *Sarkadi, Sik, Inke, Sziklay* és a többiek mind, valóban elsőrangú produkálnak, legelsőrangú. Szándékosan hagytuk utoljára *Kerényi Gabit*, az új primadonnát, aki egy csapásra hódította meg a közönséget és az akkreditált primadonnák nevezetes sorába szökönt. Báj, fiatalság,

szépség, elegancia, temperamentum és mindenekfölött tehetség van ebben az ifjú művésznőben. Ahogyan elénekelt, hogy

DAI.

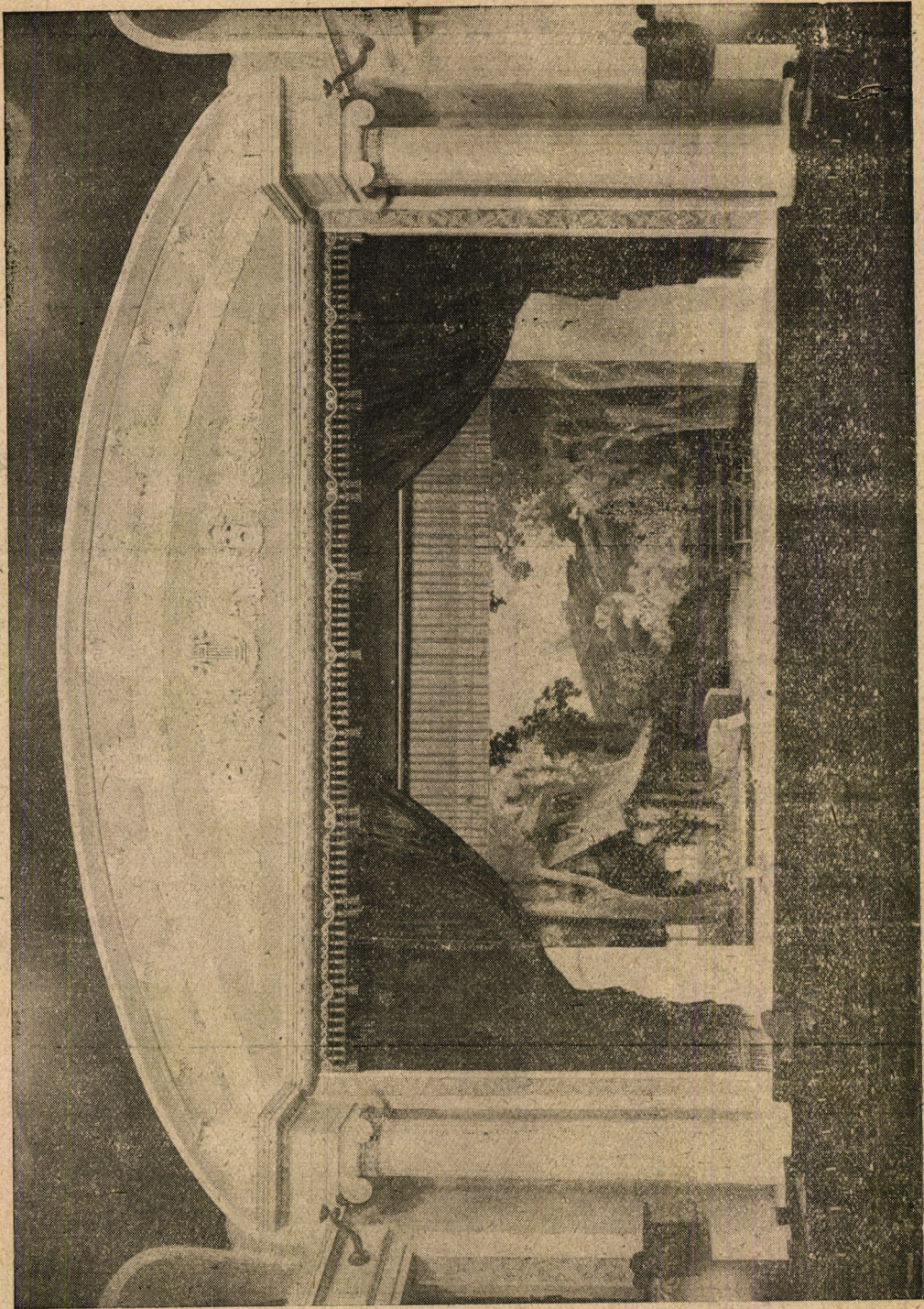
*Drága szöke lány,
Rejtelem talány,
Mond, szeretsz-e, vársz-e engem?
Az álmaimban látlak én.
Te drága szöke tündér,
A válladon biborpalást,
Királyi trónon ültél,
Drága szöke lány,
Rejtelem talány,
Mond, szeretsz-e, vársz-e engem?*

Kész: Pamperlné. — Sziklai: Pamperl.
„Tavaszi és Szerelmek”. *Strelisky felv.*

Kerényi — Fridolin. — Kruyswick —
Annie. „Tavaszi és Szerelmek”.
Strelisky felv.

Erdélyi felv.

„Tavaszi Szeretem“ első felvonása.

*Atkarollak én,
Elrabollak én,
Lánggal ég a vágy a szívemben!*

már biztos volt a teljes siker és kétségtelen volt, hogy Kerényi Gabi hájója diadalmasan siklik be a dicsőség révébe. A színházavatás egyben primadonnaavatás is volt.

Szombaton volt a premier, így értetődő, hogy izgalom várta az első, a sorsdöntő hétfőt a Városi Színháznál. Az izgalom azonban csak hétfőn délelőtt tizenegy óráig tartott, mert egy órával a hétfői pénztárnyitás után már nem volt jegy a hétfő esti előadásra sem és megjelent a pénztárablaknál a diadalmas tábla: *Minden jegy elkelt.* És ez így volt egész héten minden este és így lesz előreláthatóan egy hosszú sikersorozaton át. Sándor Pál irigykedve gondol a városi villamosra, mely most új tömegeket szállít a Tisza Kálmán-térre és amelynek részvényei ennek folytán rohamosan

emelkednek. Nem csoda: esténkint kétezer nézőt oda- és elszállítani, ez nagy jövedelemkülönbség.

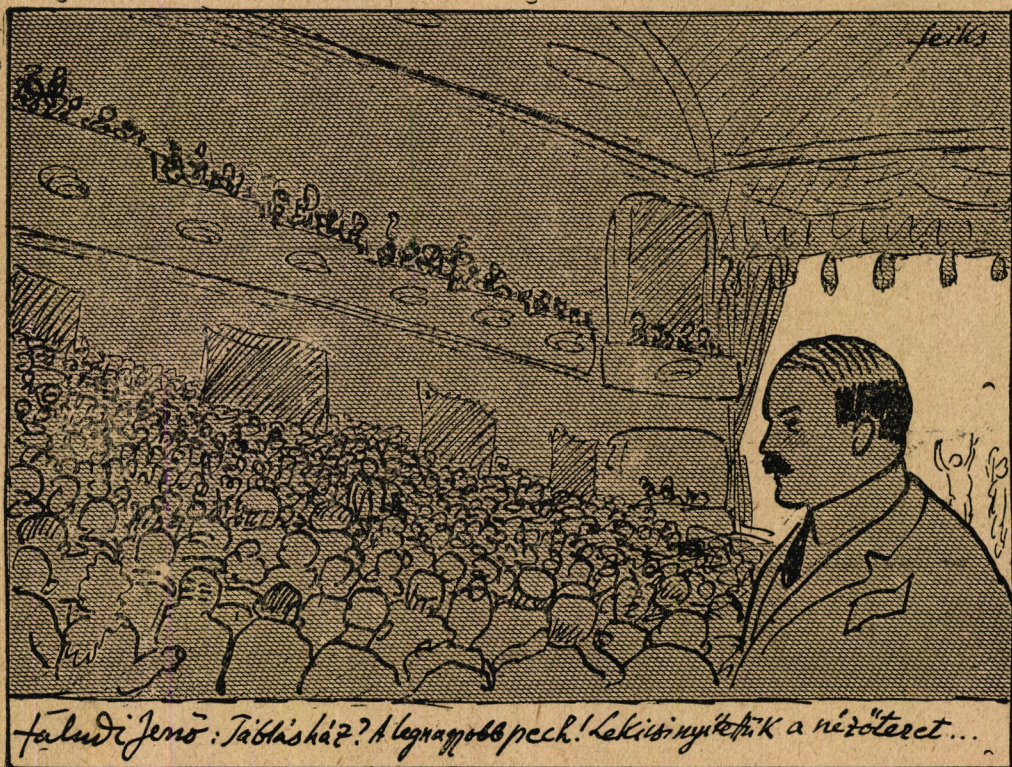

A MODOR. Még a Pacsirtaszó premierje előtt történt, hogy Móric Zsigmond nagy méltatlankodással mesélte el

Heltai Jenőnek, hogy milyen kihívó modorban tárgyalt véle egy kis napidijas az elüljáróságnál, ahol valamilyen ügyes-bajos dolgában járt el.

No hallod Móric, felelte Heltai, igazán csodálom, hogy színpadi szerző létedre még panaszkodszt a kihívó modor miatt. Majd meglátod milyen jól fog esni neked a premiereden a felvonásvégeken, mikor majd a közönség fog véled szemben kihívóan viselkedni!

Azóta már megvolt a premier és Móric Zsigmond csakugyan nem panaszkodott a közönségre, pedig hát kihívták a lámpák elé vagy másfél tucatszor.

Faludi Jenő: Táblásház? A legnagyobb peck! Lekicsinyítették a nézőteret...

Háborus jubileum

Amult hét szombatján ünnepe volt a Vigszínháznak. Molnár Ferenc világot megjárt nagyszerű darabja: az Ördög százötvenedik magyar előadásának tapsolt a Vigszínház zsufolásig megtelt nézőtere.

A címszerepet annak zseniális alakítója, Hegedüs Gyula játszotta és az ünneplésből ép úgy kijárt neki a rész, mint a jelenlévő világhírű szerzőnek, Molnár Ferencnek.

Az előadás többi szereplője, élükön az utoléretetlen Varsányi Irénnel, a régiek voltak, csak Gombaszögi Ella és a finom talentumu, tehetséges Kertész Dezső játszottak olyan szerepeket, amelyek a premieren nem az övék volt.

Az előadás után Hegedüsék lakásán nagy ünnepi lakoma volt a Molnár Ferenc tiszteletére és itt került terítékre az a hatalmas kosár is, amelyet Grossz Nándorné Almássy Iza

küldött Tahi-ból a jubiláns tiszteletére.

A virággal gyönyörűen diszitett kosárban többek közt 2 egész sült liba, négy kacsa, egy sült malac, 10 liter must és bor, torták és gyümölcsök tömkelege volt és az egybegyűlt vendégsereg e kosár tartalma mellett ünnepelte jókedvűen Molnár Ferencet: az Ördög nagyszerű íróját és Hegedüs Gyulát, a világhírű darab címszerepének zseniális alakítóját.

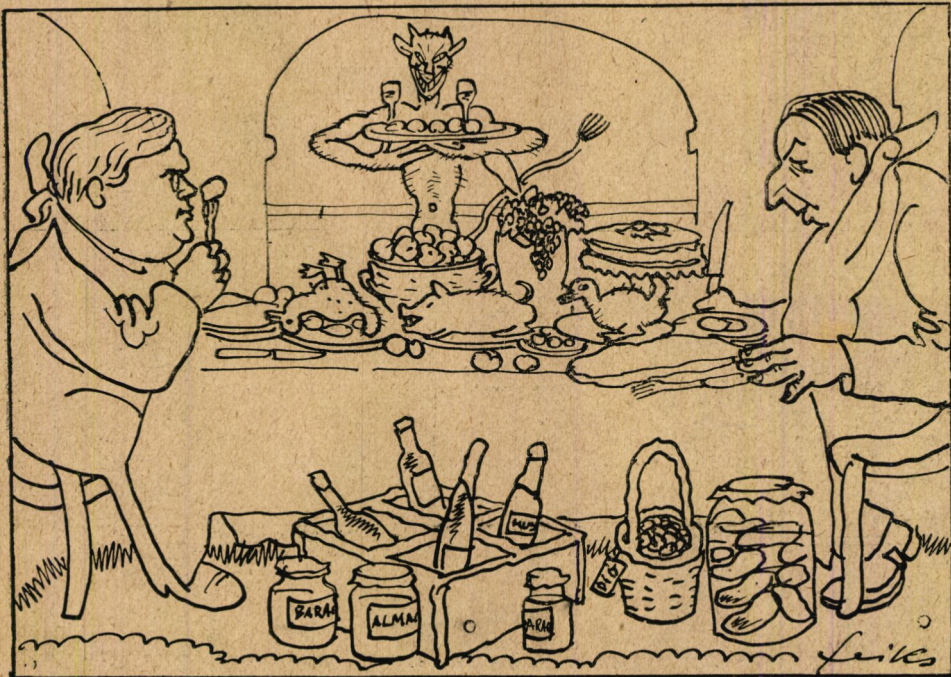

NEM SZABAD LEMONDANI. A Féltekenység elmaradt premierje után összeültek a színház barátai Hegedüs Gyula öltözőjében és beszélgettek arról, hogy szabad-e egy színész-

nek a premierről lemondani.

Hegedüs Ujházi Edét emlegette, aki egyszer 40 fok lázban mondott a Nemzeti Színház egy jubiláris előadásán ünnepi beszédet. Beteg volt: de nem mondott le. A beszéde közepén azonban olyan rosszul lett, hogy így fejezte be hirtelen a szavait:

...és mélyen tisztelt hölgyeim és uraim ne hagyja el önöket úgy az Uristen sohasem, ahogy most engem a memoriám elhagyott.

Molnár Ferenc és Hegedüs Gyula jubiláris lakomája. Feiks rajza

A „Féltékenység” a Vigszinházban

A naturalista orosz irodalmi irány egyik legnagyobb reprezentatív man-je kap teret esténkint a Vigszinházban. Arcybasew „Féltékenység” című öt felvonásos drámája kavarja fel a léleket és facsarja össze a szíveket megdöbentő erejével. Az asszonyt még nem vetköztette ilyen pőrére egy író sem, mint ahogy esténkint kite-regeti a színpadon Arcybasew *Nikolajewna Jelena*: a minden kacér asszonyok típusának lelkét.

Az asszony a férfivagyak hullámain evez: ezt példázza a darab. Aki csak elébe kerül *Jelénának*, ennek az alapján véve nem rossz, de hihetetlenül kacér asszonynak, nem maradhat előtte közömbös. Épp úgy emeli a szemét az öreg katonadoktorra, — a tiszta lelkű diákra, — a vad, erőszakosan szép kaukázusi hercegre, mint

az urára, a szelid, jó emberre: lán-goló pillantással és pirosan ivelő szájjal, mint valami csudálatos rózsza, amely mindenkinek kínálja az illatát. És hogy el kell pusztulnia a saját ura kezétől félig-meddig ártatlanul, ez az asszonyok sorsa, az olyan asszonyoké, akik testvérei *Jelénának*.

A mesteri kézzel megrajzolt asszonyi alak köré valóságos remekbe készült portrékat faragott Arcybasew. Egy másik asszony: *Claudia* is szerepel a darabban. Ez az asszony érzi, hogy rossz, hogy megcsalja az urát: bűnt követ el, de mégis lelki szükséglete a csalás és havonkint változtatja a szeretőit. Az ura egy testben, lélekben letört, apatikus ember, akit már a harmadik felesége csal meg és ő érzi, hogy az asszonyoknak igaza van és boldog, hogy őt, az emberi roncsot megtűrik maguk mellett. Egy halkszavú, szenvedő diákleány is ott libeg a színpad felett, Szonja, aki szerelmes Szerjocsába, a lihegő-szívű

Góth — Ivanovics. „Féltékenység” Vigszinház.
Alexy felv.

Csartos — Derbelliani. „Féltékenység” Vigszinház.
Alexy felv.

Góthné Kertész Ella toalettje a Félte-
kenység 2. felv.-ban. Angelo rajza

Góthné Kertész Ella toalettje a Félte-
kenység 1. felv.-ban. Angelo rajza

diákba, aki azonban Jeléna lábai elé veti magát és az asszony játszik véle, kínozza, gyötri, amíg a halálba nem kergeti. És Ivanov, az ujságíró is élő portré. Az asszonyok legnagyobb elensége ő. Nem hisz nekik egy szót sem. Meséli, hogy volt néki egy asszony-barátnője, akitől ölelés közben azt kérdezte:

— Mi lesz, ha megtudja az urad, hogy megcsalod?

S a válasz ez volt:

— Sokkal jobban ismer engem az uram, minthogy feltételeznék, hogy ilyesmire vagyok képes.

A színészek s a rendező Jób Dániel munkájáról szeretnénk oldalakat teleírni, ha lehetséges volna ebben a papirhiányos világban. De ezek a nevek olyanok, hogy nem szorulnak jelzőre. *Hegedüs, Csortos, Góth, Fenyvessy, Szerémy, Kertész, Kemenes* és a hölgyek: *Góthné, Bánky Judith* és *Makay Margit* szerepelnek a színlapon, a legragyogóbb színlap ez a Vigszínház fennállása óta.

Kertész — Serjozsa. — „Féltékenység”.
Vigszínház. Alexy félv.

Psylander-film a Royal Apollóban

„Az élet komédiása”, ez a címe annak a Psylander filmnek, amelyet a Royal Apolló mutat be hétfőtől kezdve. Psylander, a korán és tragikusan elhunyt film-színész, kinek nevétől éveken át hangos volt Budapest: az utca épen úgy, mint az előkelő dámák szalonjai — határyudalát adja ebben a filmben. Egy clauze-szerű alakot játszik, akinek egy gyönyörűséges felesége van és ez az asszony szereti az urát, mert „az élet komédiása”, mert dalol, játszik úgy, ahogy senki más és legjobban szereti a bús Pierot dalát, amely a színésznek legnagyobb sikere volt. De egyszer jön aztán egy új férfi, komoly, erős, magas homloku, eszes és tántoríthatatlan és az asszony otthagyja a komédiást, a komédiást, akit eddig szeretett és a könnyelmű, jó fiutól elrepül az új szerelmes felé.

A megtépázott férfiszív élő szimbóluma ez a film. Akik megnézik — és azt hisszük nem lesz Pesten mozilátogató, aki nem nézi meg — látni fogják újra csillogni Psylander utolérhetetlen film-művészetét. Ez a művészet a maga különös nyugodtságával, finom gesztusával és nemes eszközeivel tárháza egy igazi talentum emlékének és ha nem tették volna az eddigi nagysikerű filmek, ez a film: *Az élet komédiása* egymagában világhíressé tenné Psylander ismerős nevét.

JANOVICS JENŐ dr., a Kolozsvári Nemzeti Színház igazgatója, a mult hététen kedves meglepetéssel szolgált a tagjainak. Minden egyes tag drágasági pótlékot kapott: még pedig 500—800 koronáig egy összegben. A színházi körökben csak a dicséret és a megértés hangján beszélnek mindenütt Janovics igazgató emberi nemes gesztusának, amelyvel a háborus helyzetén akart segíteni társulatának. Különbén élelmiszert, cipőtalpat és minden más elképzelhető szükségleti cikket a színház ad a kolozsvári színészeknek, dicsérvén Janovics igazgató megértő lelkét.

Egy Fedák-film első napja

vagy: *Utazás a Balaton körül 24 óra alatt*

Irta: **BÚS FEKETE LÁSZLÓ.**

Fedák film! Talán nincs ma Budapesten ember, aki nem az érdeklődés valami felfokozott kíváncsiságával várja azt, ami e két szó mögött rejtőzik. A legutóbbi nagyszerű Fedák-film: a „Rablék” óta nincs mozikép Fedákról. A film emberei éveken át próbálták újra megnyerni Fedák Sárít, aki a régi, kezdetleges körülmények közt is elsőrangú produkált — de eddig sikertelenül. Az idén végre sikerült a Hungária filmgyárnak tíz filmre hatalmas gázsziért lekötöni. Fedák Sárít és most a gyár a modern technika minden felkészültségével hozzáfogott a legelső Fedák-film elkészítéséhez. A Hungária filmgyár kedves és előzékeny igazgatója meghívta a *Szinházi Élet*-et ezekhez a felvételekhez és a *Szinházi Élet* nevében én utaztam el a Balatonhoz, hogy tanuja legyen annak a munkának, amelynek eredményeként egy Fedák-film fogja bámulatba ejteni a közönséget.

Fedák Sári a film többi szereplőivel előre elutazott Balatonfüredre. Kertész Dezső, a Vigszínház tagja, és én csak másnap éjjel indultunk Siófokra, hogy onnan hajón Füredre vitorlázunk.

— Világfilmet csinálunk — ezzel búcsúztatott bennünket a Hungária filmgyár igazgatója, amikor kiszálltunk az autóból a Déli Vasut pályaudvara előtt és erősen éreztük, hogy igazva van.

Siófokra éjjel érkeztünk, félháromkor. Köröskörül sötétség és csönd. A kis állomás szomorúan szunyókált az éjszakában és olyan volt, mint a megöregedett szépasszony. A nyaraló tizezrek: az udvarlók serege itthagytá abban a pillanatban, amikor feltűnt az első fehér szál dús hajában, az első sárga levél a fák hervadó lombjai között.

Reggel szomoruan vettük tudomásul, hogy tizenötödike óta csak délben van hajó Füredre és hiába próbáltunk más úton átjutni. A Balaton vad vihar kavargott, a zöld hullámok csak úgy hányták a fehér taktókat: nem valami barátságos volt a víz.

Közben Zsazsa telefonon próbált átszállítani bennünket. Szomoruan magyaráztuk, hogy csak délben lehet, mert előbb nincs hajó.

Fél kettőkor Balatonfüreden voltunk. A drága Zsazsa az állomásnál várt és Garas Márton, a főrendező is és az operatőr és az egész társaság és háromszoros diadalmas hip-hip-hurrával üdvözölték a nehezen várt siófoki hajót.

Alig győztük mesélni egymásnak a mesélni valókat. Mi a mi történetünket beszéltük, Zsazsa meg a saját történetét. Hogy reggel óriási vihar volt és az ablakhoz ült a Grand Hotelben, mint valami élő időjelző s ha szomorú volt az arca, akkor biztosan egy nagy szürke felhő lógott a Balaton felett s ha kiderült, az első napsugár villant meg a nyugvó habokon.

— De munkára!

Ezt Garas Márton mondta, a nagyszerű, ezerkezű rendező, akit a háború hozott vissza hozzánk a legnagyobb berlini filmgyártól. Lesznek, akik emlékeznek még rá, a Magyar Színház kiváló tagjára, emlékeznek az ő Metternichjére a Sasfiókban — én csak azt tudom az elragadtatás hangján papírra vetni róla: épp olyan jó, kitűnő filmrendező, mint amilyen színész volt.

Pár percnyi beszélgetés után a fehér bútorú hallban feltűnt Zsazsa egy fantasztikus csipkeköpenyben és Kertész egy hatalmas autó-kabátban kifestve. Hogy mi rejlik a köpenyek alatt: az csak később derült ki. Hat

kocsiba pakkolt fel a társaság. Az elsőbe Zsazsa, Garas, Kertész és én kerültem, aki boldogan ültem közöttük, szívesen látott és a társaságban leginkább izgatott vendég, aki tanuja leszek az első idei Fedák-film felvételeinek.

— Ragyogó szerep, — magyarázta Zsazsa elragadtatással. Fehérre festett arcával úgy ült a kocsiban, mint valami éjszakai látomány: fantasztikus volt és elragadó, pittoreszk s egy kicsit különös, amint fehér csipkeköpenyébe csavarta magát és egy szőlőfürtöt szemelgetett szorgalmasan. Mert szőlők közt vitt az utunk. Dús, rogyásig megrakott tőkék közt haladtak a szomorú hadi-fiákkeroslovak a hegynek és Zsazsa kinyult a kocsiból és mi is és mindegyikünk kezében zsákmányként egy-egy hatalmas szőlőfürt ragyogott.

— Egy balkáni királynőt játszom a darabban, amelyet Garas Márton Elinor Glyn angol író nő „Három hét” című regényéből írt filmre. Ez a királynő egy tizennyolc éves gyönyörű fiúval elszökik három hétre egy yachton hatalmas urától — miképp, az majd kiderül —, hogy boldog lehessen végre, egyszer életében és egyedül azzal, akit szeret, — künn a végtelen tengeren.

Zsazsa csak mesélt. Kedvesen, megkapóan rajzolgatta elébünk a figurát, amelynek életet ad a filmen. Amint beszélt, megérkeztünk a Balatonhoz. A vízről kedvesen fehérlett felénk egy könnyű yacht finom vonalú vitorlája.

Egy délutánt töltöttem ezen a yachton, mert a belsejében végig-gibiceltem az egész felvételt és őszintén és komolyan ideírhatom: ez a délután legkedvesebb emléke életemnek. A kedves olvasó, aki készen kapja a filmet a moziban, el sem tudja képzelni, hogy mennyi munka, mennyi fáradság, mennyi küzködés, — de mennyi öröm is jár egy ilyen filmfelvétellel. Mert jobbkedvű embereket még nem láttam, mint ezen a

délután a színészeket, akik a filmet csinálták.

Ha nem pazarolták volna el könnyelmű emberek a diszítő jelzőket előttem sok érdemetlenre és sok-sok félig érdemesre, akkor most mindazt, ami jót, szépet, dicsérőt, bámulatóst, magasztalót és felemelőt jelent, ide kellene írnom Fedák Sári neve mellé. Amit láttam tőle aznap délután Balatonfüreden, az már túl van minden jelzőkön és minden dicséreten. Különben az ő neve már nem is tulajdonnév, amely jelzőre szorul, de jelző — amit úgy írhatok ide: fedákos volt, amit csinált. Amennyi pajzán jókedv, báj, naiv gyöngédség van egy női lélekben, amennyi elfojtott keserűség, meggyötört jóság, dac és fájdalom van egy elrontott életben, az mind benne volt az ő szempillantásában, fejvetésében, gesztusában, a szája mozdulatában, ahogy félrevonta a fogai felett. Amint végigsétált fürdőkosztümjében a strandon, a napernyőjét feje fölé tartva, amint kendőt lengetett a hajó orrán egy elevező csónak után a végtelen vízzel a háta mögött és elől az imbolygó nádassal: utólréhetetlenül szép volt. A ruhái különös szenzációk. Oldalakat tudnék teli írni most róla. És érzem, hogy ezek csak szavak, szavak, csak holt és színtelen emlékei annak, amit láttam.

És mit írok Kertész Dezsőről, erről a zseniális, fiatal művészberről, aki napról-napra nagyobb vonalú lesz, új és utólréhetetlenül finom. Igen, ezt kell papírra vetnem róla, hogy finom. A tartása, a kézvelése, a fejhordozása valami egyéni eleganciát sugároz — és azonkívül nagyszerű színész. Fiatal volt és rajongó, mint Iván, a „Három hét” hőse, aki egy gyönyörűséges szép asszonnyal belerohan a boldogságba.

És kedvesek voltak a többiek mind, akiknek nem jut hirtelen a nevük az eszembe és egy nagyszerű magyar ember: Tolnai Kálmán balatoni matróz is, aki vitorlamester volt a yachton s aki film-szakértő egyben, mert

a saját szavai szerint „csinált ő már a Csortos úrral is felvételt“. Neki én nagyon nem tetszettem. Láttam. Csak nézte, hogy a többiek mind dolgoznak és én nem csinálók semmit. A végén megsokalta a dolgot. Mikor felszedte a horgonyokat, rám kiáltott:

— Hallja fiatalember, csinájjon má' maga is valamit... akassza be ott bévül a vitorla rúdat...

És én béakasztottam bévül a vitorlarudat csendesen, mint aki érzi, hogy Tolnai Kálmánnak igaza van.

Este. Frissen, a fáradtság nyoma nélkül vacsoráztunk. Egy pár dugó is durrogott a Grand Hotel éttermében és tíz órakor felkerekedtünk, — ez volt a multságban a legkedvesebb, — kimentünk a Balatonra csónakázni. A hold volt a lámpás a fejünk felett s a takarónk a langyos

szél, amely végigsimogatta a homlokunkat. Csönd volt köröskörül és Zsazsa beszélni kezdett. Vajjon miről beszélt? A színházról, az életéről! Rajongással, mint ahogy ezt a filmet is kezdte, mintha a karrierje függene ettől az esztendőttől, mesélt az új szerepeiről, a „Szerető“-ről, a „Rinaldo“-ról, beszélt, beszélt és mi hallgattuk. Hallgattuk úgy, mint ahogy a boldog kiválasztottak egyikét hallgatják a többi csöndesek, akiknek csak a csodálat, a rajongás jutott.

~~~~~
Az első szintársulat próbái. (1790.) A szindarabokból összesen 3 próba volt az első társulatnál: 1. olvasópróba, melyen minden játészó személy köteles volt megjelenni; 2. játékpóba, amidón a kárpitokat állították elő és 3. főpróba, melyen minden szereplő „roll nélkül“ tartozott kiállani. (Más néven: mutatványi-próbának is hívták.)

„Három hét“, Fedák-film. Kertész Dezső és Fedák Sári.

INTIM PISTA, hogy mi igaz a Bárdos és Medgyaszay afférból? Annyi mindent mesélnék: házasság, szerződésbontás... Meg ilyenek. Mi az igaz ezekből?

— Hát tényleg igaz, hogy volt egy kis komplikáció a Modern Színpad berkeiben; Medgyaszay Vilma és a színház titkára, Vámos Árpád, házasságra lépnek és Medgyaszay Vilma azt hitte, hogy ez a házasság az oka a direktor és a titkár közötti nézeteltérésnek, amely azonban sokkal régebb keletű. Az első pillanatban nyílt szakadás volt a következmény közte és Bárdos direktor között, de másnap, nyugodtabban tárgyalva, belátták, hogy haragra nincs ok és Medgyaszay csak pihenni megy, talán a Semmeringre s aztán visszatér régi dicsőségeinek megszokott helyére.

— És Góthné mért mondta le a „Féltékenység” premierjét.

— Egy újságcikk miatt. Az Est kedd délutáni számában Bródy Sándor egy kritikát írt a Féltékenységről, amelyet Góthné annyira a szívére vett, hogy idegrohamokat kapott tőle és nem lehetett

tett a lázasan várt premiert megtartani. Az igazgatóság stafétákat küldött Varsányi Irénért és Gombaszögi Elláért és a Kék róka került színre a Féltékenység helyett.

— Zsazsával mi van?

— Jelenleg Munkácson van, ahol a Zrínyi várban folytatják az első Fedák-film felvételeit, amelyet Balatonfüreden kezdték meg.

— Mik lesznek a szerepei?

— A már sokszor megírt „Rinaldó” operett és a Bródy „Szerető” című darabjának főszerepén kívül játszani fogja Zsazsa a Magyar-Színházban színrekerülő Gábor vígjáték „Majd a Vica” egy hírneves színész nő szobalánya és egyszer elhatározza, hogy ezentul mindent ő csinál a primadonna helyett és ebből aztán óriási bonyodalmak folynak.

— Borzasztó érdekes! — mondta lelkesedve Kató. Mi van Nagy Endrével?

— Nagy Endre „Három határ-hotel” címen egy operett librettót fejezett be, amely Svájcban játszódik s amelynek a muzsikáját Zerkovitz Béla szerzi.

— Hol fog színrekerülni?

— Az titok. De most már sietek, kezűket csókolom, mert ideadta Ráskai Ferenc vígjátékának, a „Bécsi csomag”-nak a kéziratát és még ma el kell olvasnom. Pá!

A színházi szerelem festett láng, — mégis hányan megégetik magukat benne.

Márkus József.

MEDGYASZAY VILMA kolozsvári vendégfellépésekor készült felvétel.

Kővory Gyula konferansza

Megrohan a napokban a kedves lap szerkesztője és rámparancsol: Kérlek, írj valamit az Apollóról! — Elképedve néztem utána, talán rosszul értetem, vagy viccet akar csinálni velem, avagy talán összetévesztett valakivel a kávéházban. Pofonvágom a pikkolót, jajgatott, — tehát nem álmodok. Tehát én írok az Apollóról, én, aki ott még egyet-

lenegy előadást sem láttam, akinek legforróbb vágyaim közé tartozik az Apolló-kabaréban végignézni egyszer egy műsort. De hát folyton játszom, örökké a színpadon vagyok, éppúgy ki van zárva tehát számomra ez a műélvezet, akárcsak az Opera portásának, hogy egy operát végighallgathasson. Egyszer ugyan majdnem sikerült közönségnek bejutnom az Apolló-kabaréba. Beteg lettem és így este nem játszottam. No, mondok, most végre megnezem azt az Apolló-kabarét! De nem mehettem el, mert — beteg voltam.

Azaz, pardon... most jut eszembe...

évekkel ezelőtt... igen, igen... ezelőtt négy esztendővel voltam egyszer az Apollóban. Egy egész koronát fizettem és elegánsan helyet foglaltam, majdnem egészen hátul az első sorban. Jobb helyen, mögöttem már csak egy gróf ült. Mozit játszottak. Gyönyörű volt a helyiség. A falakon csodaszép egyiptomi görög arabeszkék tarkállottak, a föld alól ördögi piros világítás tört elő, hogy az ember sötétben is a helyére találjon. A vásznon Psylander, Asta, meg a többi mozgó óriások ropták a mozit a négytagu zenekar nyolcféle ritmusra. A zene bámulatos ötletességgel, szinte magyarázóan simult a cselekményhez. Bandika csinyjei mellé: „Én vagyok a falu rosszát“ játszották, komor téli tájképhez: „Most, amikor minden virág nyílik“ és ha Asta haldoklott, a Rákóczi-indulót. Azt merném mondani, hogy az előadás mozioperett volt. Felvonásközt apró gyerekek száguldoztak végig a széksorok közt üvöltözve: száncukorcsok oadételessékrem! Nagyon megszerettem ezt a mozit. Csodá-e, hogy egy év múlva már me-

KÖVORY KONFERAL

Lembert felv.

gint meglátogattam? Ez a háború elején történt. Már akkor 20 krajcár volt a belépődíj, még pedig a legelső sorban. A moziképek közt pedig nem a nézőtérén óbégáltak a cukrosgyerekek, hanem a színpadon mókázott négy cukros, aranyos fiú: Gyárfás, Gózon, Szabolcs és Szemere. Duplán mulattam. A fiúk is nagyszerűen játszottak, de a közönségen is mulatni kellett. Nagyon megérte a 20 pénzt. Egyik oldalamon egy szakácsnő zokogott bele a Gózon háborús nótájába, másik oldalamon egy sebesült baka fogta a hasát, valahányszor Gyárfás egyet szólt. Na, ide máskor is eljövök, gondoltam magamban. El is mentem egy év múlva, de már akkor a színpadra. Onnan mulattatott a közönség. Már akkor 1.50 korona volt a legolcsóbb hely. És mi játszottunk. Délről éjfélig, 4–5 előadást naponként. Csinos fehér blúzokkal volt tele a nézőtér s ahogy a reflektor fényében emlékszem, csupa kacagó hófehér női fogacskákat láttam. És nem lehetett játszani, mert az ezerajkú Caesar folyton a „Toborzót” követelte, amit a két bábajos színész, Boross és Sajó énekelt. Mi is jól mulattunk az öltözőben. Az öltöző egy kis speiz-szerű fülke volt a színpad sarkában. Egymást érték benne az ugratások, az ötletes mó-

kák, amiket a helyszüke miatti nyomor csak növelt. Emlékszem, hogy én a Gózon ölében öltöztem, olyan szűken voltunk. De pompás kedvünk volt. Jövő szezonban aztán megint emelkedtek a helyárak. Az igaz, hogy a gázsik is. Kezdünk nagyurak lenni. Komolyan kezdtek venni az Apolló-kabarét és mi is a mesterségünket. Most már az első sorokban hadnagyi uniformisok is helyet foglaltak. Már csak kétszer játszottunk egy nap. Aztán a gázsit is keveslettük. A premierek kezdtek eseményszámba menni. És így tovább. Jött az idei évad. Immáron az Apolló-kabaré gyönyörű színház, háromórás a műsor, pompa, fény, új tagok, tágas öltözők, kényelmes helyárak... ez a komisz háború így tesz tönkre mindent, így zülött le az Apolló-mozi is egy rendes fővárosi komoly műintézeté! És így tovább... jövőre, ki tudja még, mi lesz belőle?... Isten óvja szép magyar hazánkat!

Köváry Gyula.

A színjátszás művészete önálló, megelőzte az összes művészeteket és éppen olyan régi, mint maga az emberiség.

Gál Gyula.

BOROSS ENDRE — NÉMETH JULISKA
Apolló Kabaré. Hamduna.

Alexy felv.

Ma már a kabaré színház. Színház a szó legnemesebb, legigazibb értelmében. A mennyi melegség, szárnyalás, sokatigérő szépség van eme szó mögött, azt ma lelkifurdalás nélkül ajándékozhatjuk a kabarénak is.

A kabaré egyenjogúsítása a színházzal, még a mult évi szomorú időkben történt, amikor a szénhiány miatt az első miniszteri rendelet a színházakon kívül minden más szórakozó helyet bezárt és csak egy pótló rendelet oldotta fel a kabarékat a zár alól: mint a színházakkal egyenrangú művészi intézményeket.

A második egyenrangusítás szintén előkelő helyről jött: a legkiválóbb magyar írók részéről, akik egymás-

után adták át és bízta rá a kabaréra legjava termésüket.

Az Apolló ezidei megnyitó műsorának is ilyen darab az egyik éke, *Heltai Jenőnek*, a kiváló magyar poétának és színműirónak egyfelvonásos vígjátéka: a *Hamduna*.

A *Hamduna* egy szépséges török asszony, akinek a szépségénél csak az eszes ravaszsága nagyobb. Be is bizonyítja Fuádnak, a bölcsnek, aki az asszonyi ravaszságokról írt egy 3740 fejezetes könyvet, hogy az asszonyi fufangon nem lehet túl tenni és nem lehet 3740 fejezetbe szorítani azt, amire az asszony képes, amikor szüksége van egy kis ravaszságra.

A tudós, aki azt hiszi, hogy könyvében minden benne van, amit az

VARSA GYULA — HOMOKY PAULA — NEMETH JULISKA
Apolló Kabaré. Hamduna. *Alexy felv.*

asszonyi ravasz lelemény csak kitá-
lált, szomorúan látja be, hogy amit
Hamdunánál tapasztal, az már a
3741-ik fejezet és nincs az a hatal-
mas könyv, amit tele lehetne írni az
asszonyi ravaszságról úgy, hogy leg-
alább egy ki ne maradjon.

Természetesen a kiválóan ötletes
vigjátéknak csak szürke mása az a
kis mese, amit most papirra vetet-
tünk, Heltai ötletes dialogusa ad
neki szint és ragyogást. Az a sok
kedves finomság, ötlet és poén, ami
bele van zsúfolva a Hamdunába, tel-
jes szépségével bontakozik ki a nagy-
szerű előadás révén.

Németh Juliska egy nagy megle-
petéssel szolgál a nagyközönségnek:
épp oly jó vigjátéki színésznő, mint
amilyen kiváló dívoz. A hozzáértők
tudták ezt rég, most a nagy közön-
ség is meggyőződött róla.

Boross Endre Fuád alakjában egy
igazán mesteri alakítást mutat be.
Főlényes színjászó művészetének
teljében van.

A harmonikus hatás teliessé tevésé-
hez a többi szereplők: Varsa Gyula,
Homoki Paula és Andai Terka járul-

„Kérek még egy Ráttmeisztert!”
GYÁRFAS DEZSÓ mint XIV. Lajos

tak hozzá, akik finom igyekezettel
és elannel csináltak a szerepükből
egy-egy húsból-vérből való figurát.

Márkus László tervezte ragyogó
szinpadot is meg kell dicsérnünk egy
néhány jó szóval, mert nagyon meg-
érdemli.

Beöthy egy idő óta
Lokálpatrióta
Lett...
Ezt azzai is kimutatja ő.
Hogy a Magyarban megint egy
UJ HELYI darabot ad elő.

Gróf Rinaldo egy nett
Operett
S mert sikere lesz,
Ó nyájas olvasó, várj,
Meglátod: Sobri Jóska
És Rózsa Sándor is lesz darabtárgy,
Sőt végül el nem engedik
E ziccet:
Irnak Bali Mihályról
Egy szinpadi viccét.

Még nyílnak a völgyben
A kert virágok...
Nagysád, nézze, hogy
Csalják a világot
Szeptember végén:
Nappal hűvös szeptemberi nap van
És minden estelen
Pompásan nyílik a
„Tavasz és szerelem“...

Ez az:
Féltékenység, Szerelem, Tavasz.
Városi s Vígsház
Megtelik estéről-estére
És sorról-sorra...
Nem tudom, ki lesz féltékeny:
Faludi Jenő Faludi Sándorra,
Vagy Faludi Miklós Faludi Gáborra.

Milyen furcsa! A tévedt nő
A Royal-Apollóban.
Ez ugyanis nem jól van,
Az oly világos, mint az egyszeregy,
Az Apollóba a nő nem téved,
Hanem örömmel bemegy.

MAKVIRAG.

Ambrus a nézőtéren

Ambrus Zoltánt, az embert és az előkelő stílusművészt jellemzi ez a kis történet, amely csak jóval a Nemzeti Színház új évadjának megkezdése után lett ismeretessé. Ha szükség volna még arra, hogy horoszkópokat állítsunk fel az új igazgató rezsimjére vonatkozólag, úgy bátran lehetne ezt is kiindulásnak venni.

Juniusban foglalta el új hivatalát Ambrus és azonnal megkezdte működését, példás pontossággal bejárt a színházban lévő dolgozósobájába és lelkes igyekvéssel készítette elő a jövő évad munkarendjét. Azután bezárultak végleg a színház kapui és Ambrus is elment nyaralni, no meg egy kicsit dolgozni, Leányfalura, de viszont ő volt az első, aki augusztus 20-án ismét megjelent a színházban. Elfoglalta újra helyét a tágas igazgatói szobában és folytatta ott, ahol abbahagyta.

Jóformán ki sem mozdult az igazgatói szobából. Tárgvált szerzőkkel, rendezőkkel, színészekkel, darabokat olvasott, meghallgatta a hivatalos je-

lentéseket a munka meneteléről, csendesen, higgadtan dolgozott. Közben próbák folytak a színpadon, kommnikék jelentek meg a színház megnyitására és szeptember elsején meg is történt a megnyitás. Ambrus ezen a napon is változatlanul betartotta munkarendjét: egész délelőtt dolgozott szobájában, majd haza sietett ebédelni, azután ismét visszament a színházba és beült a szobájába. Csak este hét óra tájban jutott eszébe, hogy hiszen ma van a megnyitóelőadás, amelyen az igazgatónak is meg kell jelenni. Kiszietett a folyosóra, hogy lemenjen a nézőtérre és ekkor kiderült, hogy nem is tudja a járást.

Tétován próbált még néhány ajtón kimenni: egyik sem volt az igazi ajtó. Ambrus zavarba jött; igazgató létére nem ismeri a járást a saját színházában! Viszont nem azért finom érzésű európeér, hogy túl ne tegye magát ilyen kedves, apró kalamitásokon. Arra jött éppen a színház egyik roszkonzerves, fiatal művésze, azt kérte meg Ambrus:

— Ugyan, kedves barátom, hogyan jutok én innen le a páholyomba?

A művész megértette a helyzetet,

BAYOR GIZI — KÜRTHY JÓZSEF

Nemzeti Színház. Pacsirtaszó. I. felv.

Jelffy Gyula felv.

szolgálatkészen levezette igazgatóját a vasajton át páholyába, ahonnan Ambrus nagy érdeklődéssel nézte végig „A bor” előadását. Hogy a közönség még sem vette észre, hogy az igazgatói páholy nem üres, annak egyszerű oka, hogy Ambrus mint a Nemzeti igazgatója is megőrizte ismert, szinte legendás szerénységét és az egész előadást a páholy sötét hátterében lévő pamlagon ülve kísérte figyelemmel.

A történetet ezzel be is fejezhetnők, ha nem volna még egy csattanója. Előadás után ugyanis Ambrus felkereste Csathó Kálmán rendezőt és nagy örömező szót hozta:

— Igazán kitűnő volt az előadás! Nem is értem, mikor volt idejük így elkészülni!

Ambrus tehát nemcsak azt nem tudta, hogyan lehet lemenni a nézőtérre az igazgatói dolgozószobából, de azt sem, hogy mialatt ő ott fenn dolgozik, milyen kitűnően dolgozik a gárdája ott lenni!

AZ ÉNEKES. Kornai Richárd, az operaház volt híres énekes-e tudvalevőleg már hosszabb ideje visszavonult az énekművészi pályáról. Az operaház színpadát a filmműteremmel cserélte fel. Akik emlékeznek daliás alakjára, elegáns megjelenésére, elképzelve, hogy milyen sikerrel hódítja Kornai a női szíveket a filmvászonon is. Véle történt, hogy most legutóbb egy filmdrámában a sors különös szeszélyéből egy operanékest kellett játszania, aki csodálatos dalával magába bolondít egy hercegnőt. Mikor erre a jelenetre került a sor, Kornai annyira beleélt magát szerepébe, hogy csakugyan rázendített egy gyönyörű operaiára. A szereplők meglepetten figyeltek fel, az operatőr magáról megfeledkezten forgatta a felvevő masinát és még a rendező is elfelejtette leinteni a jelenet végét. Csak mikor Kornai befejezte a nagyszerű éneket, kapott észbe a rendező, hogy a jelenet már régen véget ért és hogy az operatőr még mindig forgatja a masinát. Hát igaz, elromlott néhány méter film, de ezuttal senki sem haragudott a kárért.

ÁGHY BÖSKE, RAKOSI SZIDI, KISS IRÉN, BAYOR GIZI, KÜRTHY JÓZSEF
Nemzeti Színház. Pacsirtaszó. III. felv.

Jeffy Gyula felv.

Schubert a Modern Szinpadon

dakellett írni e cimben Schubert neve mellé, hogy a „Modern Szinpadon“ mert ma Schubert a legdivatosabb zeneszerző és dalaikat mindenütt éneklék ezer formában. Ebben a Schubert-áradatban jelentkezik egy kis zenés kép a Modern Szinpad estéiben artisztikus szépségével, hogy elbűvölje azokat, akik hallgatják.

Feiks Alfréd festett egy esti tájat a Schubert zenéhez és Lukács Sári, Palotai Árpád és Földváry József éneklék tiszta, nemes művészettel a halhatatlan muzsikát. És Lukács Sári nevénél meg kell állapodnunk egy kissé. Az ő különösen érdekes, finom ének-művészete betölti minden este a szinpadot. Ahogy odaül a rokka mellé és énekelni kezd: a legtisztább melegség, a legmélyebb megihatottság fogja el a lelküket és meg nem szünik ez addig, amíg csak fel nem hangzik az utolsó dallam.

LUKÁCS SÁRI — FÖLDVÁRY JÓZSEF
Modern Szinpad. „Schubert“.

Alexy felv.

S a többiek is mind méltóak voltak Schubert nevéhez. Palotai Árpád nemes orgánuma hatásosan interpretálta a mély lírát, ami Schubert dalaiban van és Földváry József megértően illeszkedett az együttesbe.

Az egész kis zenésjáték nemesen képviseli azt az irányt a színház műsorában, amelyet Bárdos direktor maga elé tűzött és hogy eredményesen: arra bizonyíték a közönség lelkes, meg nem szünő érdeklődése, amely esténként zsufolásig megtölti a Modern Szinpad széksorait.

A FÉNYKÉP. A Színházi Eletet forgatja két művésznő és egyszerre rábukkannak egy kolléganőjük arcképére.

— Nagyszerű arckép, — mondja az egyik, a megszólalásig hű!

— Éppen fordítottja az élőnek, mondja rá a másik, mert az meg a megszólalásig hűtlen!

Hajdiszek Szemerénél

BAYOR GIZI — KÜRTHY JÓZSEF

Nemzeti Színház. Pacsirtaszó. Jelffy felv.

Cserebere

— Egy műsorváltás háttéréből. — Beszélgetés a legfiatalabb magyar rendezővel. —

Cserebere után, hogy címének megfelelően, került a próbatáblára a „Cserebere“, Ujhelyi Nándor, a mult szezon végén színrekerült „Öfensége kalapja“ című vígjáték termékeny szerzőjének új darabja: a Magyar Színház vezetősége ugyanis az utolsó pillanatban kicserélte-berélte Bíró Lajos „Hotel Imperiál“ját Ujhelyi darabjával. Bíró Lajos drámája meglehetősen hosszú, úgy, hogy az új záróra-rendelettel megkötözött színház csak úgy tudja színrehozni, hogy korábban kezdi az előadást. Ez azonban most, amikor még fél 7–7-kor egészen világos van, kényelmetlen és merész volna. Így történt, hogy a Cserebere jó néhány héttel előbb kerül a közönség elé, mint az igazgatóság kitervezte volt.

A Cserebere műfajára nézve vígjáték, éppen úgy, mint a szerző korábbi, szép sikert elért darabja, és pedig szintén szatirikus élű és négy felvonásos vígjáték. A darab rendezését a Magyar Színház vezetősége Tarnay Ernőre, a színház egyik legismertebb és legtehetségesebb tagjára bízta, akinek ez lesz az első rendezése. A „Színházi Élet“ a héten felkereste a legújabb s egyszersmint ténylegesen a legfiatalabb magyar rendezőt, ki megbízatásáról és az új darabról a következőket mondotta:

— Tíz év óta, amióta a Magyar Színház kötelékében állok, — hiszen itt kezdem és mindent ennek s színháznak köszönhetek — sokszor volt alkalmam táncscsal, ötlettel hozzájárulni egy-egy darab rendezéséhez. Ez érlelte meg Beöthy direktorban az elhatározást, hogy teljesen reám bizzon egy darabot. Csak az alkalom hiányzott. Amikor azonban Ujhelyi Nándor új vígjátékát olvastam, éreztem, hogy ez az a darab, amelyiknél sokban segítségére lehetek egy szerzőnek, mint a színháznak. A darab ötletessége, fordulatossága, szatirikus élű szellemessége annyira tetszett, hogy magam kértem Beöthyt, engedje, hogy én rendezzem ezt a vígjátékot.

— A rendezésben semmi különösebb irányelv nem vezérel, mint, hogy a darab minden rejtettebb finomságát, tendenciáját kihozzam és a színészeknek

minél teljesebb és jobb kedvet csináljak munkájukhoz.

— Külsőségekben igen érdekes feladat Ujhelyi vígjátékát megrendezni. A négy felvonás ugyanis egy helyen játszódik, azonban mindegyik más évszakban. Az első tavaszkor, azután nyáron, őszkor és tél idején. Ezeket a változásokat ezer aprósággal és fogással akarom és hiszem érzékeltetni. Mindent megteszünk, hogy a vígjátéknak tartós és teljes sikere legyen.

HANGJEGY. A karfelvételi próbán történt a Városi Színházban. Sorra jöttek a szerepülő jelöltek a zongora elé, de bizony a legtöbbször csak kevés, vagy éppen semmi hangja sem volt. Stefanidesz karmester csak hallgatja egy ideig, azután fejcsóválva szól meg: Ejnye, ejnye, ezek között sem ártana kiosztani néhány — hangjegyet!

SZÉPASSZONY. Budapest egyik legnépszerűbb színpadi szerzőjéről, Gábor Andorról szól ez a kis „megtörtént“ apróság.

Gábor Andor Szépasszonyát adták a Nemzetiben és a szerző, az idei szezonban először műsorra tűzött darabját személyesen is végignézte.

Előadás után aztán konfliktusba vágta magát, a Modern Színpadhoz hajtatott és megvárta feleségét, a hírnévben vele vetekedő Kókény Ilonát.

A szép szeptemberi estén a boldog házaspár gyalog indult neki a végtelen Rákóczi-útnak. Gábor Andor elmélyedve, szótlánul haladt s ez a némaság végre felkeltette Kókény Ilona érdeklődését.

— Min töprengsz már megint, Bandi? — kérdezte kíváncsian.

— A Szépasszonyon jár az eszem. Elgondolkodtam, hogy milyen óriási különbség van az élet és a színpad között.

— Na és mit süttöttél ki, fiacskám?

— Hát figyelj csak, szívem. A való életben, ugyebár, akkor van sikere a szépasszonynak, ha fiatal, a színpadon pedig akkor van sikere a Szépasszonynak, ha minél idősebb, ha minél több előadást ért meg...

SZINÉSZPÁLYÁRA előkészít és műkedvelőket tanít Vágó Béla, a Magyar Színház tagja. Jelentkezni lehet VIII., Fhg. Sándor-tér 4., III. 6., d. u. 3–5-ig.

A színház barátai

— II.

BRAUN BACSI

Baloldal, első sor, sarokülés. Nincs operalátogató, aki nem tudná, hogy ki ül ezen a helyen és alig van valaki az Operaház állandó közönségének sorában, akit e hely birtokosa ne ismerne. A neve kifejezi azt a népszerűséget, amely körülveszi, azt a szeretetet, amellyel mindenki feléje fordul: ő az Operaház *Braun bácsi*-ja. Ott van minden előadáson, nélkülétalan nem is tudnának játszani és Madarász Henrik király hirdetője bizonyára meg sem tudná kérdezni, ki hajlandó sikra szállni Brabanti Elzáért, ha nem villogna lenn a nézőtér sötétjében Braun bácsi hófehér ingplasztrónja.

Mert Braun bácsi máskép, mint kifogástalan szmokingban, nem megy az Operaházba. A hófehér, keményített ingmellen szeliden csillog egy apró gyémántoktól körülvelt nagy igazgyöngy, lehajtott, öreguras gallérja alatt fekete csokor van kötve. A gyöngygombon kívül van Braun bácsinak még egy ékszerdarabja, amit szintén ismer mindenki, pedig azt a zsebében hordja. Ez egy gyönyörű művü antik ezüstszelence, valóságos csodadoboz, amelyből sohasem fogy ki a Gerbeaud-cukorka. Braun bácsi már akkor is hordta az ezüstszelencét, a tartalmát

Kugler-cukorkának nevezték, de már akkor is a számbavehetőség foka volt (nem a cukrot, hanem a személyt illetőleg), hogy kit kínál meg édességgel Braun bácsi. Az első felvonás után a zenekar tagjainak jár ki a cukkedli olyan pontossággal, hogy a baloldalon ülő hegedűsök és hárfások egyenesen átvándorolnak felvonásközben a tulsó oldalra, hogy az obligát cukrot átvegyék.

Braun bácsi egyike az Operaház legrégebb hűveinek. Ott volt a megnyitásánál és azóta alig volt előadás, amelyen meg ne jelent volna. Igazgatók jöttek, igazgatók mentek, Erkelék után Mahler, Nikisch, Káldy, Máder, Mészáros, Braun bácsi ismerte valamennyit, bemutatók előtt együtt drukkol szerzőkkel, szereplőkkel, debüknél vele érez az először fellépővel. Fiatal énekesek első szerepüket Braun bácsinak éneklik, vendégszerepléseknél a befentesek az ő véleményét kérdezik meg elsőnek.

Braun bácsi a legmeggyőzőbb bizonyíték arra, hogy a zenének csodálatos konzerváló hatása van: évtizedek óta jár az Operaházba és ma is olyan friss, ruganyos, jókedélyű, mint mikor először ült le bérelt helyére. A leghidegebb téli időben is panyókára vetett kabáttal távozik előadás után, hogy a „Drechsler”-ben megvacsorázzék. Ebből megtanulhatja mindenki, hogy aki nyolcvan éves koráig minden este az Operaházba megy, magas kort ér el. Amiből viszont nem következik, hogy Braun bácsi nyolcvan éves, de reméljük, hogy mire ezt a kort eléri, akkor is megkínál bennünket az operaházi foyerben az ezüstszelence tartalmával.

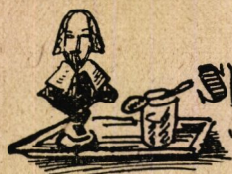

Z IDEGENEK. *Biró Lajos*, a világhíres magyar író, aki szenzációs szépségekkel ajándékozta meg a Féltekenységet, mikor magyarra fordította, sokat dolgozik. Az *Arcybásev* darab főpróbáján éppen erről a nagy munkáról beszélgettek írók, ujságírók, művészek és megállapították, hogy kevés író dolgozik annyit, mint *Biró Lajos*; regényt ír, darabot ír és fordít, vezércikket ír...

— És most, egy kormányrendelet folytán, még mennyivel több dolga lesz — jegyezte meg egy ujságíró.

— Micsoda kormányrendelet folytán? — hangzott az érdeklődés.

— Hát neki is el kell távolítani az idegeneket a — Hotel Imperialból.

SHAKESPEARE A NYUJORKBAN

SZINHÁZI REGÉNY. DRÁMA: HARSÁNYJÓZSEF

Majork Henrik rajzaival

Az idegen nyugodtan, de valami rejtett, forró ragyogással beszélt a nőkről. Langer egyre izgatottabban hellgatta. Felértek a Halászbástyára. Ott megálltak a fehér kőparkányon. Az idegen lenézett a városra, amely lenn, apró fényes pontokkal kirakva feküdt a bámulatos vizen túl. És az idegen szeme nagyra nyilott, melle kifeszült.

— Nekem való hely! — mondta élénken és valami elragadtatott nyugalomban egynesedett ki.

— Látja, — mondta Langer, — és megragadta pók-ujjaival az idegen kezét, — látja, ott lenn, egy város a háboruban . . . nehéz etetni . . . nehéz ruházni . . . a nagy vizek, amik szabadon hömpölyögtek, most szűk medrekbe vannak szorítva . . . és a gátakon meg lehet állni és vezetni a dolgokat . . . csodálatos alkalmak . . . a víz csupa pénzt vet ki a partra . . . csak söpörni kell . . . és minden az enyém . . . a szép vendéglők . . . a multságok . . . és nézze milyen rengeteg ház van . . . mennyi emelet . . . mennyi lakás . . . sok ablak . . . az ablakok mögött nők alszanak . . . mennyi, mennyi, mennyi nő . . . alszanak és nem tudják, hogy én itt állok . . . itt állok és fenyegetem őket! Fenyegetem!

Langer felemelt ököllé fenyegetett az alvó város felé. De a lázas elragadtatás önfeledt pózából félrefordította a fejét. Az idegen ragyogó, szomjas, tágra nyílt szemmel bámulta őt. Mégis valahogy oly hidegen.

— Mit néz? — mondta ijedten és megrendülve Langer.

— Nagyszerű ember, — felelte csendesen az idegen, — látom az életét, a szivét, a sorsát, a végét, gyönyörű.

Langer nem merte megkérdezni, mit

lát az idegen. Magába roskadt és mélyen lélegzett. Megindultak le a lépcsőn. És egész úton nem beszéltek semmit.

VII.

A tükrös fal mentén hosszú asztal állott, amely a teremnek ezt az egész részét lefoglalta. Megismerhette a járatlan is ezt az asztalt, a pincérek különös szolgáltatási készséggel forgolódtak itt, a lapok kivételes halmazban voltak iderakva, a kávéház személyzete tulajdonostól kezdve a kasszahölgyig minduntalan ide pillantott, nincs-e valami tapintatosan és szolgálatkészen tennivaló.

Két óra volt, mikor a szélfogóban Tarján előre tessékelt az idegent, majd utána maga is belépett. Az idegen egy pillantással megmérte, megállapította és megjegyezte az egész kávéházat, különösen annak utcai balsarkát. És szemügyre vette azokat is, akik az asztalnál ültek. A márvány mentén sorakozó arcokból ugyanaz a kifejezés nézett rá: összehúzott szemöldök, vizsga és a következő pillanatban szarkasztikus mosolyra kész tekintet, vékonyra szorított száj és az orrlyukaknak ama kitágulása, amely a vizsgálóbíró figyelmét jelképezi.

— Itt hozom ezt a különös urat, — mondotta a riporter, — de nem tudom bemutatni. Öreg dolog. Ő azt mondja, hogy Shakespeare Vilmos.

Az idegen sorban kezét fogott az urakkal. Egyelőre nem sokan voltak ott. Az asztalfőn, szemben a kőrúttal, egy gondosan borotvált ur ült, kis fekete bajusszal, aki a bemutatkozásnál csak ennyit mondott:

— Miklós.

— Ön az? — viszonzotta mosolygva az idegen, — mindent tudok, eléggé tisztában vagyok a pesti sajtó külső dolgaival.

— Akkor nem tud semmit, — mondta egy igen szigorú kis ember, — jobb volna a belső dolgokkal tisztában lenni. Különben Kemény Simon vagyok.

Az idegen ránézett a bemutatkozóra kézszorítás közben. Egy olyan szem villogott rá, amelyben a bátorságot az elszántságtól semmísem választotta el.

Most egy úr emelkedett fel, aki háttal ült a többi kávéháznak, szemközt a tűkörrel. Érdekes arcú, borotvált ember, bár kissé testes, de ábrázatban igen figyelemreméltó, koraős hajjal, szemén olyan monoklivál, amelyről látszott, hogy valóban nem a nyegleséget, hanem a fél-szemlátást szolgáló szerszám.

— Molnár Ferenc vagyok, — mondta ez az úr, mindnyájuk között a legnyájásabban.

Végre az asztalnak a körüti végén rengeteg laphalmaz tengeréből nyomdászati triton gyanánt felkukkant egy negyedik úr. Borotvált, szótlán és szerény. Ugy ült ott eddig, mintha nem is ehhez a társasághoz tartoznék.

— Erényi Nándor... — mondta udvariasan meghajolva és a kézszorítás

után már ment is vissza az asztal végére. Ott rövidesen tájfun támadt a papirtengeren, és a feltornyosuló lapok között ismét eltűnt a sajtó magányos hajója.

Az idegen leült. A főszerkesztő és Molnár közé tettek neki széket. Ha valaki teljesen idegen társaságba kerül, egész uj elhelyezkedését el szokta dönteni az első pillantás, amellyel leülés után a kiválasztott elsőhöz fordul. A

szerencsés első pillantás sok ember pályafutását eldöntötte már. A szőke idegen egyenesen Miklós felé fordult és gratulált a lapjához. De azért arra is maradt a szeme sarkában elég figyelem, hogy meglássa Kemény és Molnár pillantásá-

nak gyors találkozását és könnyű mosolyukat, valamint a füle sarkában, hogy meghallja Kemény elismerő megjegyzését.

— Rezongyerek.

Molnár elismerően bólintott. Az idegen fölötte megtetszett neki. Mindjárt meg is lökte az asztal alatt a térdével és odasugta:

— Na, hamar valamit a Szurmaya alapra.

A társalgás egyelőre jelentéktelen dolgok felett folyt. Miklós több ízben nézett az idegenre, hogy beléllásson. Szemelláthatólag érdekelte a különös ember, aki rejtélyesen bukkant fel a Newyorkban, éppen olyan rejtélyesen tűnt el. Tarján előadása szerint érthetetlen tanulmányutat folytatott a kültelkeken, aztán felbukkant a házbér-piőca ügyében a rendőrségen. Ki lehet ez? Az Est vezércikke különben ezen a napon éppen a házbérügyről szólt. A Langer neve is benne volt, de kis betűvel. A szőke idegen Langerről kezdett beszélni.

— Figyelemreméltó és tehetséges ember. Shylock és Antónius egyszerűen.

— Ön Shakespeare-dolgokat kever a mondataiba, — szólt Kemény Simon, — de ebből még nem következik, hogy ön csakugyan Shakespeare. Itt a boncasztalon van, kérem, ajánlatos, ha mindjárt megmondja, hogy kicsoda.

— Megmondtam, — felelte csendesen és vidáman az idegen, — Shakespeare vagyok.

— Az, aki néhány száz éve meghalt, mi?

— Az. A pesti szaklapokon és népszerű folyóiratokon van a sor, hogy a reinkarnáció lehetőségeit megvitassák.

— Majd az Uránia, — szólt az asztal végéről a papirtenger.

— Szász Károly — mondta utánozhatatlan hangon Kemény Simon.

— Ne bánts, — szólt Molnár, — a Fényes Laci beszéde alatt igen rendesen viselte magát.

— Szóval, — mondta az idegen, — a személyazonosságomat nem tudom igazolni. Talán majd hosszabb érintkezés alatt kiderül, hogy vagyok-e olyan tehetséges, mint Erzsébet angol királyné korában. Bár önök között — folytatta elismerő mosolylyal — a tehetségnek elég szigorú a cenzusa.

Miklós arca egy szuverén és kétségtelen uralkodó kifejezését öltötte magára.

— Hát bizony, nálunk az ugynevezett

lapunk mértékét nem olyan egyszerű dolgot megütni.

— Vissza is üthet, ha megütik . . . ő bocsánat, teljes életemben szójátékos ember voltam.

Egy fiatal ember jött az asztalhoz. Bemutatkozott az idegennek. Ruttkay Györgynek mondta magát. Az idegen erre meglepő tájékozottsággal fejezte ki részvétét az ifju színműirónak darabja elvesztése felett. Alig fejezte be, Molnár félrevonta Ruttkayt. Egy másik asztalhoz ültek és élénken tárgyalni kezdtek valamit. A papirtengerből két szem pillantott rájuk.

Az élet kezdett az asztalnál mozgalmas lenni. Emberek érkeztek. Ujak. Kiki bemutatkozott a szőke idegennek, aki minden shakehands alkalmával egy újabb országos név tulajdonosát ismerte meg. A már ott ülőket azonban az országos nevek nem hatották meg tulságosan. Mikor valaki a kávéház bejáratánál felbukkant, többen egymásra néztek mindannyiszor. Külön gesztusaik, külön szavaik voltak. Az emberek közötti vonatkozások, az eszes jelenlévők érthetetlen célzásai, a furcsa indulatszavak, a gúnyosan cikázó pillantások, a kerek mondatokban ejtett rövid, elmés és apodiktikus vélemények, a tökéletes rezerváltság és egyben intimitás, a teljesen egyéni tolvajnyelvet hajlító karakterisztikus melódia, szavak, kis fejmozdulatok, szemrebbenéssel való utalások, kételkedések és helyeslések egészen sajátos zamatú szigete volt ez, egy külön emberfaj szigete, amely a külső világtól mintegy üvegfallal légmentesen elzárva a saját levegőjét lehelte és sűrítette. Ez a levegő éppen ezért annyira jellegzetes volt, hogy a társaság bármely tagját a külső világba is saját atmoszféra gyanánt követte és ismeretlenül is felismerhetővé tette.

— Tyetye, — mondták éppen most ketten egymásnak, mert az ajtón belépett valaki. Ehhez a szóhoz mereven élre fordított tenyerüket mellékeltek. Ez a gesztus általában minduntalan előfordult az általános társalgás folyamán. Az asztal lapján, a térdre fektetve, szabadon az arc előtt, sőt olykor a nadrágzsebben is minduntalan élre fordult a tenyér.

Ruttkay felállott. A papirtengerből szintén felbukkant a triton. Erényi és Ruttkay röviden bucsuztak és elsiettek. Mindakettőjük zsebéből a Magyar Szinpad friss száma kandikált ki. Ekkor már többen ültek az asztalnál ujak is. Példá-

nak okáért egy igen elegáns, Wildehoz hasonló fél angolos fiatalember, aki Jób Dánielnek mutatta be magát. Aztán egy magas, vállas ember, akinek olyan fekete volt a bajusza, hogy szinte kéknek tetszett. Ez volt Pásztor Árpád. Aztán egy borotvált ur, aki tulságosan fiatalnak tetszett ahoz a bizalmas tisztelethez, amely az asztal tagjai részéről övezte. Ez — mint a szőke idegen hamar kihámozta — Sebestyén Arnold volt, a lap adminisztratív vezére, a főszerkesztő sógora. Aztán egy hegyesre kötött nyakkendőcsokor, felette egy erős arcu borotvált fej, átható orgánummal: Faragó Miklós. Egy másik ur, akinek szemeiben olykor bölcs és kedves humor csillogott, de a szemek többnyire álomra csukódtak. A neve Györy Károly volt, de a többiek Katának szólították. Volt egy kis kövérded, de csinos ember is, török bajusszal és megmosdott fellépéssel: Csergő Hugó.

Külön érkezett egy magas, testes ur, a főszerkesztőnek láthatólag bizalmas barátja. Heltai Jenő. A szőke idegen megkülönböztetett melegséggel szorított kezét. Aztán a szemek egyszer felfigyeltek. Két ur jött be egyszerre. Egy képzőművészeti jelenség, férfi-szépség, barna arcu, fehérülő haju, piros ajku deli cigány, olyan nyájassággal, amely nagyon elrített veszedelmesen kutató és gonoszul okos szemétől. A felöltőjét panyókára vetve, bohémesen lépdelt az asztal felé, állandó kézmozdulattal tessékeltven a másikat, aki nem kevésbé érdekes ember volt: karcsu és kifogástalan, bár kissé modosrosan hajlott vállu termet a legpompásabb szabásu kabátban és ezen a különös fej, spanyol és tatár egyszerre, mintegy mór-szerű a gyémántfekete tekintettel és a göndör hajjal, a sápadt-barna arcszínrel és az agyafurt, mégis grófi tekintettel. Mert ez az ur gróf volt: gróf Bánfy Miklós, a másik Bródy Sándor. Így mondták a nevüket, mikor az idegen is mondta a nevét.

A gróf egy furcsálló és szatirikus mosolygással siklott el a Shakespeare név felett, mintha a nagy riport, az angol poéta csodálatos felmerülése nem érdekelné tulságosan. Pedig átkozottul érdekelte. Hanem azért máris félrevonult Miklóssal, akivel valami ügye volt. Bródy ellenben leült az idegen mellé és jól szemügyre vette.

— Maga az a Sekszpir, fiam? Furcsa ember maga, nem rendes ember, nem igazi. Én mondom, öreg gübürü. Nem

irni kell a darabot, fiam, hanem élni: Irni nem elegáns. Élni jó. Nekem is kéne irni, nem írom. Élem. Lyukas drombom sincs, de élem. Amíg jány van. Most küldtem el kettőt. Ott is van egy.

És a kávéház Királyutcai sarkába nézett. A szőke idegen követte ezt a nézést. És igen haloványan és gyöngéden elpirult. A jelzett irányban Pálmai Sári ült a süket fakereskedő társaságában. Az idegen mintegy felállott a gyors pillantásával és meglepettségével, noha maga ülve maradt. És ahogy a lányt nézte, akinek karcsú, gyenge derekán friss, fehér bluz feszült, mindjárt megérezte egy másik pillantást is, amely szintén a lányt égette. Négy asztallal odébb ott ült Langer, a házbérmilliomos. Észrevétlen ült, lángoló szemével sóváron habzsolta a leányt, mint az éhes utcai kutya a csemege kirakatot.

Az idegen visszafordult az asztalhoz. Tágult a melle, homloka mintha megnőtt volna magas fehérségében, kék szeme ragyogott.

— Az urak nem hiszik el, hogy az vagyok, aki vagyok. Ugy látszik, bizonyítanom kell. Holnapra el fogják hinni!

Ez a kijelentés annyira nem illett bele a társalgásba, hogy mindenki megütödvé

nézett rá. De ő már felállott és búcsúzott. Szinte futott ki a kávéházból. Futása szenzáció lett volna, de ekkor megjelent az asztalnál a valódi miniszter. A választójogi: Vázsonyi Vilmos. Leült a főszerkesztő mellé. Szomjasan lesték szavait. Az idegent mindenki elfelejtette.

(Folytatjuk.)

Hársányi Zsolt: „Vidéki koncert“. Apolló Kabaré. Gózon, Kőváry, Gózon, Haraszthy

A Bús Pierot dala

(Das Lied vom trauernden Toren.)

Irtá: *Psilander Valdemár.* Fordította: *Radó István.* Zenéjét szerezte: *Alexander Schirmann*

Moderato.

SINGSTIMME.

PIANO.
(od. Hárfa.)

mf

sempre arpeggio

1. Seht ihr den Narren, die Schelle kling't.. Seht ihn, wie
2. Liebchen brach Dir Treue und Schwur.. Sa-ge Ba-
3. Ist Dein Herz auch zum Sterben wund, Läch-le,

p

er sein Liebchen schwingt! Dünkt sich ein Kö-nig,
jaz-zo, was wei-nest Du nur? Blik-ke aus Leid- und
läch-le mit wei-nen dem Mund Du-den das Schick-sal zum

cresc. e poco accel.

cresc. e poco accel.

mf tempo

tut sich her-vor.. } 1.-3. Tan-ze, tan-ze Du ar-mar
Trä-nen em-por.. }
Nar-ren er-kor.. }

mf tempo

Csendül a csengő, a hárfa peng,
Mint egy király, a clown megjelent.
Birodalma a sűrke porond,
Dalolj, dalolj... szegény bolond!

Kedvesed rútol ha elhagyott,
Mondd csak, Bajazzo, mért siratod?
Szóljon az ének és szünjön a gond,
Dalolj, dalolj... szegény bolond!

Tor! Tan-ze, tan-ze Du ar - mer Tor!

4. Mit - ten in all - den bun - ten Tand Greift - des To - des

ei - si - ge Hand, Lockt Dich in blei - cher Schat - ten Chor.

Tan-ze, tan-ze Du ar - mer Tor! Tan-ze, tan-ze Du

ar - mer Tor!

Hogy ha a szived egy tör üti át,
Síró ajakkal kacagj tovább.
Te, kit a sorsod kinpadra vont,
Dalolj, dalolj... szegény bolond!

És ha elér a Kaszás Nagyur,
Mégfagy az ének és pattan a húr.
Tűnik a vigság, foszlik a kóc,
Te csak dalolj, szegény bohócl...

Tengerre magyar! 100.

Különös jubileumot ül a *Fővárosi Orfeum*: a *Tengerre magyar* c. revüt, amelyet még a múlt szezonban mutatott be, századszor adja; olyan eredmény ez, amely mellett meg kell állanunk egy pár szóra. A revü, amely egyrészt technikai bravurok tömege is, estéről-estére zsufolt házak mellett érte meg ezt az orfeumi viszonylatban szokatlan jubileumot. Ebben nagy része van természetesen a revü szerzőinek és a kitünő előadásnak is.

Kövessy Albert egy fordulatos, frappáns kis mese keretébe helyezte bele a technikai mutatványokat és a szereplőket hihető és kedves játék

formájában viszi keresztül a sülyedő hajón, a tengeralattjárón és alkalmat ad egyben a bombázott London bemutatására, amely fölött vésztojásló reflektorokkal megjelennek a halált-hintő Zeppelinek. Szenes Béla ritmikus verseire Márkus Alfréd jeles muzsikát komponált és így érthető, hogy nem egy száma, mint például a „Négy, egy, kettő, három, négy, légy a pici párom légy” kezdetű szex-sláger lett. Hogy a revü kitünő, annak bizonyítéka a hír, amiről lapunk más helyén is megemlékezünk, hogy a bécsi *Ronacher* mulató megvásárolta a szerzőktől.

Az előadás elsőrangú. *Huszár Károly*, a nagyszerű humorú komikus, egy hadimilliomos alakításával utól-

Szilágyi Rózsának a Magyar Színház tagjának nyaralásáról készült felvételek

érhetetlent produkál. De a többiek is mind, akiknek szerep jutott, jelesül megállják a helyüket. *Mezei Ilonka*, *Hollós Terus*, *Novák Mihály*, *Szepessy Vilmos*, *Hunyadi Emil*, *Kövessey Albertné* egytől-egyig kedves színészalakítást produkáltak és így érthető, hogy eddig a *Fővárosi Orfeum* előadásain százötvenezer ember nézte meg a „Tengerre magyar”-t.

Természetesen a jubileum után is továbbra is műsoron marad a nagy-sikerű revü, az elsőrangú szereposztással és a nagyszerű technikai apparátusokkal, amelyeket *Kraetke Albin*, a Fővárosi Orfeum technikai mestere tervezett bravurosan.

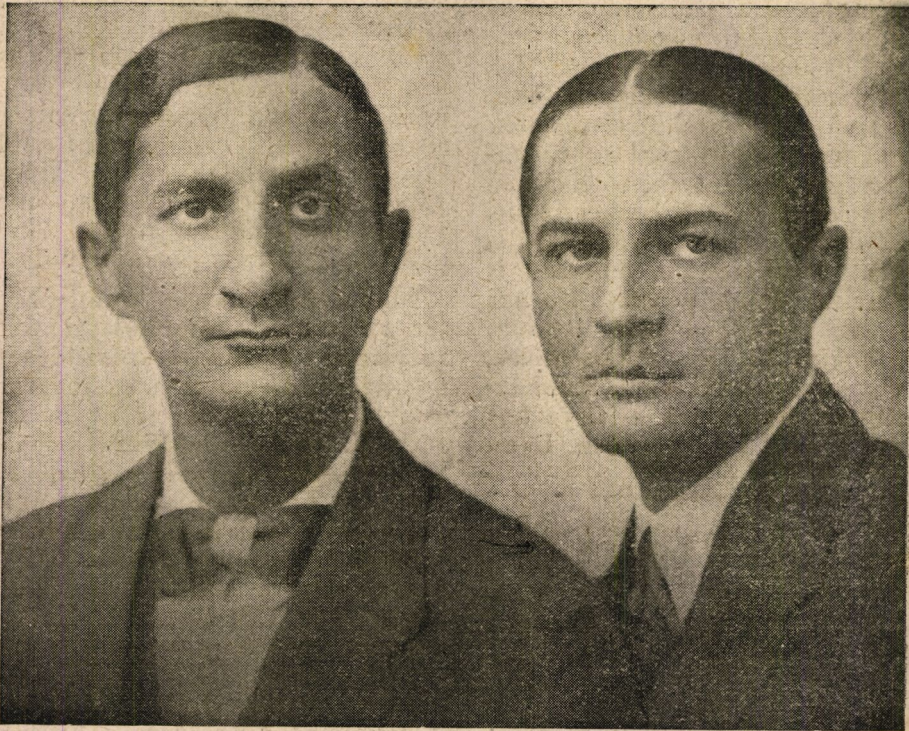
Novák Mihály, a *Tengerre magyar* hajóskapitánya a siker érdekében nyáron műszaki tanulmányokat végzett, hogy a tengeralattjárót vérbeli hajósként vezethesse.

Ez sikerült is neki.

A *Tengerre magyar* nagy sikere mellett estéről-estére ép ily nagy sikere van a kísérő műsornak is.

Hunyadi Emil a közönség harsány kacagása mellett mond esténként egy kedves, énekes konferanzot a hadikocsisokról.

Ferenczy Károly egy szerióz dallal és egy humoros kupléval tetőzi be a nap nagy sikerét. Mindakét dalnak szövegét és zenéjét *Kondor Ernő* írta.

KÉT FENYŐ

Labori felv.

A Vígyszínháznak két új tagja van. Az egyik Fenyő Emil, a második Fenyő Aladár. Vidékről szerződtette a direktió a két Fenyőt: és ez nem csak névrokonság, mert az Emil és

az Aladár testvérek. A „Timár Lizá”-nak egyik mult heti előadásában mutatkoztak be, amelyben Fenyő Emil Kunó grófit, Fenyő Aladár pedig a Házi ügyvédet játszotta sikerrel.

Nemzeti színházakon túl

írta Harsányi Zoltán - rajta Fejős Jenő

Ki honnan jött a Nemzetihez?

Városi Színház meg a Beöthy-színházak után nézünk szét egy kicsit a Nemzetiben is. Ki honnan került az ország első színházához, honnan hozta fel az életre szóló meghívás a legjobb pozícióba, ami színésznek juthat.

A Nemzetiben, mint illik, a legerősebb a tradíció, a nagy múlt emlékeinek tisztelete. Ez a tisztelet jár itt természetesen a régi nagy neveknek, amelyek fiatal viselői színészyerekek gyanánt nevedtek fel, már gyerekkorukban a Nemzeti Színház tagjaivá jelöltettek, elvégezték az Akadémiát, aztán csakugyan tagokul szerződtek. A színészvér teszi, hogy nem lehet őket a herbertizmus vádjával illetni, mert tradicionális név mellett tradicionális tehetség is adatott nekik. Ilyen például Váradi Aranka, aki Váradi Antal leányaként iratkozott be az Akadémiára, onnan egyenesen a Nemzeti Színházhoz került, de akárkinek a lánya lett volna, ugyis oda került volna. Ilyen

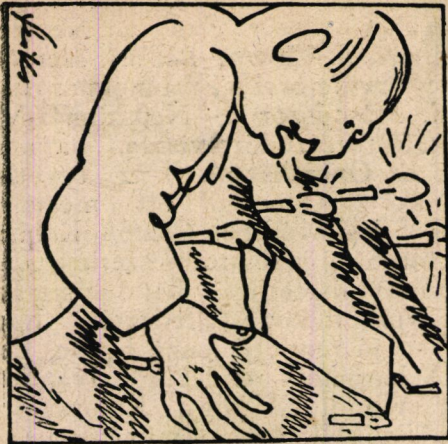
Lánczy Margit, a nagyemlékü Lánczy Ilka leánya, Mátrai Erzsébet, a színház néhai rendezőjének a leánya, Ághi Böske, a kolozsvári Ághi bácsi leánya, Náday Béla, a nagy Náday fia, Paulay Ede, a nagy Paulay rokona. Vizvári Mariska már meghatározta a dolgot. Nemcsak ő került így a Nemzetihez, hanem a leánya, Tapolczai Jolán is.

Az Akadémia, mint a Nemzeti Színházzal szoros rokonságot tartó intézet, általában sok tagot ad mindig a színháznak. Az elmúlt napok hőse, Bayor Gizi is, nemrégiben végezte az Akadémiát. Márkus Emilia, a legelső között is első, szintén egyenesen az Akadémiáról került a színházhoz. Hajdu József, Kelemen Mária, Horváth Jenő, Ligeti Juliska, Gyulay Edit, Lubinszky Tibor az Akadémia oklevelével nem mentek vidéki színpadokra, rögtön kitarult előttük a fényes porta kapuja.

Más színházakból ritkán szerződtek a Nemzeti. Mint állami színház szigorúan örökdió a szerződéses kötelezettségek megtartása és megtartatása felett. Már pedig az ilyen átszerződések egyik színházból a másikba, legtöbbször szerződés ellenére történnek. Egy-kettő mégis akad a Nemzeti tagjai közt, akit más pesti színház nevelt a számára. Odry Arpad például a Víg-színház tagja volt. Onnan jött Gál Gyula is. Karácsony estéjén ajándékba kapta a szerződését Keglevich gróftól. A Víg-színházból jött át Kun László, a karmester is, valamint Kiss Irén, a kitűnő komika.

A Magyar Színház adta Kürti Józsefet a Nemzetinek, továbbá Aczél Ilonát, Gabányi Lászlót, Rózsahegyi

Kálmánt, Nagy Terézt, Molnár Lászlót. A Népszínházból szerződött a Nemzetihez Hegyesi Mari, meg Bónis. A buda-temesvári társulattól

jött a Nemzeti Színházhoz Pethes Imre, aki Budán úgy eljátszotta a Cyranót, hogy Somló Sándor rögtön szerződtette. Onnan jött Barthos Gyula is. Somlay Artur nagy tehetségét a ligetben fedezték fel.

A vidéki színházak közül a kolozsvári Nemzeti Színház adta a legtöbb tagot. Itt játszott Jászai Mari és tűnt fel, mint fiatal tragika, Kolozsvárról jött Ivánfi Jenő, Gyenes László, Pataki József, Mészáros Alajos, Rajnai Gábor, Szacs vay, Somló Emma, Fáy Szeréna, Kürthy György, ujabban pedig Hettyey Aranka és

Horváth Paula. Viszont Fehér Gyula Ujpestről szerződött, Lugosi Béla Sopronból, Mihályfi Károly aradi és szegedi sikerek híre után, Rosos Gizi Pozsonyból. Vidékről jöttek Demjén Mari, Iványi Irén, a maga idején pedig Császár Imre is. Demjén Mariról ne felejtjük el, hogy énekes primadonna volt a vidéken.

Akik vidéken jártak, azok között sok van olyan, akit a Nemzeti Színház küldött le ösztöndíjjal tapasztalatokat és színpadi gyakorlatot szerezzni. Így küldték le Beregi Oszkárt Pozsonyba, ahol akkor Szendrey társulata játszott. (Beregi Reinhardt nál is leszolgált két esztendő.) Bakó László, mint ösztöndíjas, Pozsonyba és Pécsre ment le rutint szerezzni. V. Molnár Rózsi Pozsonyban volt, mint ösztöndíjas tag.

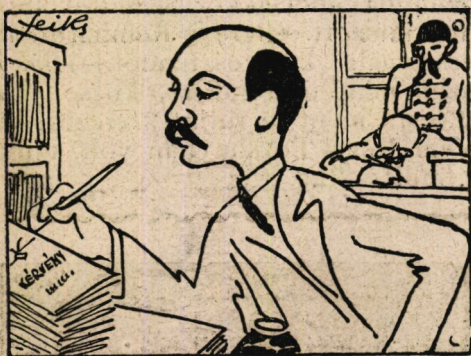

Hollay Kamilla, a Star-filmgyár művésznője

Garamszeghy Sándor eredetileg katonatiszt volt. Kadét-rangját hagyta ott, hogy színész lehessen. **Náday Ilona** pedig férjhezment az Akadémia elvégzése után. Házaselete polgári nyugalomból lépett aztán a Nemzeti Színház színpadára.

Csillag Teréz egyszer élszerződött a Vigszínházba. De aztán visszajött. Most tanár azon az Akadémián, ahol valaha ő maga tanult. **Rákosi Szidi** is tanár, de a saját iskolájában.

Vegyük sorra végül a vezéreket. **Hevesi Sándor**, akinek bölcsészeti

Dr. Guthi Sománé áll. kép. ökl. énektanárnő, a m. kir. Operaház volt tagja, ki működését egészségi okokból volt kénytelen félbeszakítani, az énektanítást újból megkezdi. Berlinben és Londonban híres mestereknél tökéletesített módszerrel kiképez operára, operette- és hangverseny-énekre. Értekezni déli 12-1-ig lehet. Telefon: József 10-69. Lakás: Rákóczi-tér 6.

SCHNÉ WINTER ROZSI
NŐI SZABÓNÉ
BUDAPEST, IV., Váci-utca 9.

MŰHIMZŐ SPECIALISTA
Telefon 87-47. **FREYBERGER ALFRÉD**
Budapest, IV., Váci-ut. 8.

MŰVÉSZI LAMPAERNYÖK
selyemből legexquízitebb modellek **Szásznénál,** V. Váci-ut. 4.
(Nyugati pályaudvarnál)

HALÁSZ VILMA modern művészi fényképező műterme
IV., Kristóf-tér 2. Váci-u. sarok. Kirakat ugyanott.

„**Vörösmarty**“ vegytisztító és műkelfestő intézete
Budapest, VI., Andrassy-ut 66. Bejárat: Vörösmarty-utca
6 óra alatt tisztít! Telefon 13-15 24 óra alatt fest!

doktorátusa és tanári diplomája van, most harmadszor van a Nemzeti Színházban. Először Beóthy szerződette németországi tanulmányútja után. Másodszor a Népszínház-Vig operától szerződött vissza, harmadszor az Operaháztól. Ő az egyetlen tag, aki az Operából jött, mégis ő énekel legkevésbé. **Csatóh Kálmán** doktorátusa jogi természetű. Ő a kultuszminiszterium fiatal tisztviselője volt, mikor felfedezték, hogy milyen jó rendező lenne belőle. Lett is. A harmadik rendezőről, **Ivánfiról**, már mondtuk, hogy Kolozsvárról jött. **Bálint Lajos**, a művészeti titkár, munkatársa volt a Magyar Hirlapnak. **Péchy Gyulát**, az adminisztratív titkárt, a pénzügyminiszteriumból hozták ide. **Czollner Béla**, a direktor jobbkeze, mágnáscsaládoknál tanárkodott, onnan a képviselőház tisztviselői karába került és onnan jött a Nemzetihez.

A legjobb társulattól **Ambrus Zoltán** szerződött a Nemzetihez: az irodalom éléről.

Kölcsönkönyvtár

Andrassy-út 33.

Ismertetés díjtalan!

Glenczer Irén
KELMEFESTŐ ÉS VEGYTISZTÍTÓ VÁLLALATA
VI. Jelsőerdősor-u 38.
TELEFON 166-38.

A "MA"
folyóirat magán
SZINÉ-ZKÉPZŐ
SZABADISKOLÁJA

Márza János vezetésével
V. Visegrádi-u. 15. felem.
Egy letesítendő kamara-
farsulat előkészítője. ♦♦

Beiratkozni naponta
a e. 12-1-ig lehet

PAUKER DÓRA vegytisztító intézete
legszebben festé s tisztít
Budapest. VI., Nagymező-utca 14. Telefon:
3-01 sz.

A FÜLBEMASZÓ ZENE. A Sztambul rózsája immár közeledik a 100-hoz. Legutóbbi előadását nagy megtiszteltetés érte. Két zeneszerzőnk

hallgatta végig az előadást és pedig, két olyan komponista, aki maga is számos nagy sikernek volt részese. Igaz ugyan, hogy csak az egyik érdemelte meg a borbélyt, mert a másik bizony szívesen olvasgatott idegen partitúrákban is.

Az egyik zeneszerző, — az, aki ön-

maga komponálta operettjeit — így szólt társához:

— Mit szólsz e sikerhez? Az egész publikum dudolja már a Sztambul rózsáját.

— Ez is valami! — szólt fitymálva a másik komponista. — Elvégre a századik előadás felé közeledik ez az operett.

— Igazad van! — fejezte be a vitát az első komponista. — A te operettjeidet már a — *premiére előtt* éneklí a közönség.

R. TÓTH JÓZSEF, az Aradi Színház tagja

Az ördög árnyéka

Mia May film a Mozgóképe-Otthonban.

A Mozgóképe-Otthon eddigi szokásához híven, ezen a héten is szenzációval szolgál. *Mia May*, a híres mozistar új képét: Az ördög árnyékát mutatja be. Ez a négyfelvonásos dráma szenzációszámba fog menni.

Mia May régi ösmerőse a pesti mozi látogatóknak. Bátyja a világhírű rendező: *Joe May* fedezte fel az ő nagyszerű színjátszó képességét és azóta *Mia May* csak szenzációkkal szolgál. Finom arcéle, nemes gesztusa, ruhakompozíciói egytől-egyet világsikerre predesztinálják.

Egy szuggesztív hegedűművész alakításával méltó partnereként mutatkozik be *Bruno Decarli*.

A darabban dr. Engern bányaműveiben

dolgozik Hauer munkavezető. Háztartását a kis *Mia* vezeti. Dr. Engern örökbe fogadja az árván maradt kis leányt.

Mikor *Mia* tanulmányait befejezte, dr. Engern magához veszi őt, megszereti és feleségül is veszi.

Egy estélyen *Mia* megismerkedik *Carlos Valdez* hegedűművészszel, akinek érdeklődését a szép asszony csakhamar felkelti. *Valdez* arra kér engedelmet, hogy meglátogathassa őt. Az asszony azzal utasítja vissza ezt a kérést, hogy férje nincs itthon és így nem fogadhat. Ezzel akar megszabadulni a férfi démonikus hatalmától.

Néhány nappal később a kis *Gerda* megbetegszik. Fejtífuszt kap és betegsége oly súlyos, hogy csak anyja önfeláldozó ápolása tudja őt az életnek megmenteni.

Ekkor találkozik *Mia* ismét *Valdezzel*, aki minden erejével meg akarja zavarni

PINTÉR ESZTER
NŐI DIVATERME
V. BÁLVÁNY-ÚT 16. I.

Koch Ilona, Budapest

Nepszínház-u.
37., II. em. 3.
(LIFT)

Hajfestés 20.- K Manicüre — 70 F
Hajmosás 2.- K Pedicüre — 70 F
Ondulalás — 70 F Arcápolás 1.- K
Fésülés . — 70 F

BARDOS és HERCZEG NŐI KALAP KÜLÖNLEGESÉGI TERME

BUDAPEST, IV., VÁCI-UTCA 8., félemelet TELEFON: 171-18.

Kovács Anna
Elsőrendű női ruha divatszalon.
Telefon: 177-50
IV. Harisbazar 5.sz. II. 2

NAGY MIHÁLY

Budapest, V., Váci-ut 4. DROGERIÁJA

Szappanok, illatszerek, kötszerek,
háztartási cikkek legelősebb be-
vásárlási forrása. Kuhafescekek
minden színben kapható.

Telefon: 160-96.

TISZTVISELŐK ZENETANFOLYAMA

Baross-utca 75. sz.

Beiratások egész éven át.

Rossi Rosina operaénekesnő énektanárnő

Erényi R. Antal énekmester zeneszerző

VII. KER. ERZSÉBET-KÖRÜT 40-42.

HANGFEJLESZTŐ ÉS HANGKÉPZŐ MAGÁNÉNEKISKOLA.

Dijmentes próbaéneklés és felvétel egész éven át — Kiképzés: operára, hangverseny-oratorium, operett és kabaré éneklésre. Délelőtt 11-től délután 5-ig.

az asszony nyugalmát. Kényszeríti az asszonyt, hogy a másnapi álarcosbálon megjelenjen. Mia hazaérkezve, szilárdan elhatározza, hogy a bála el fog menni azért, hogy Valdeznek megmondja, hogy nem szabad többé találkozniok. De a férfi rákényszeríti a saját akaratát és elnyeri a beleegyezését ahhoz, hogy hazakisérje. Mia hazaérkezve, először a kis Gerdéhoz siet, aki felébredt és rémülten látja az üvegajtó mögött az ördög árnyékát. Az ajtó mögött ugyanis az ördögnek maszkírozott Valdez áll! A kislány meghal ezen az éjszakán.

Gerda halála és a lelkifurdalás Miát is ágyba döntik. A férj Mia naplójából megtudja Valdez ostromának történetét. De a férj úgy érzi, hogy az eseményekben ő is hibás és megbocsát a feleségének.

Két év mult el. Ismét egy kis gyermek kacagása vidítja fel dr. Engern házát, amikor a sors ismét Mia elé veti Valdezt. Egy séta alkalmával találkozik vele Mia

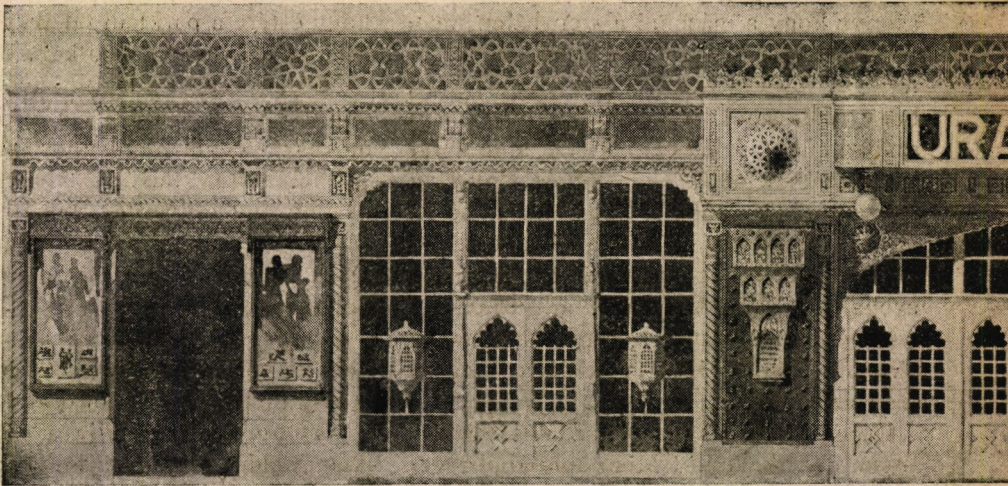
s a férfi ismét kényszeríteni tudja őt arra, hogy estére a parkban találkát adjon neki. Mia beleegyezik a találkába.

Másnap reggel a lapok közlik azt a hírt, hogy Carlos Valdezt, a híres hegedűművészt egyik nyilvános parkban lött sebbel holtan találták. Néhány nappal később egy csavargót fognak el, aki egy zálogosnál egy C. V. monogramos órát akart elzalogosítani. Ezt a csavargót vádolják a gyilkossággal.

Ekkor Mia végleg le akar számolni ennek az embernek még az emlékével is. Ő maga jelentkezik a bíróságnál, elmondja a történetet; elmondja a találkát, amelyen Valdez szeme láttára akart öngyilkos lenni, de Valdez ki akarta csavarni kezéből a fegyvert, amely elsült és Valdezt megölte. A bíróság gondatlanságból okozott emberölésért ítéli el az asszonyt, akit azonban büntetése letelte után férje ismét karjába ölel és újra visszavezeti őt a családi szentélybe.

Az Ördög Árnyéka, a Mozgóképek Otthonban. Mia May, Brunó Decarli.

ÉRDEKES NÉGYKEZES.
Felhő Rózi szomorúan állt délutáni próba után, a Royal Orleum nézőterén.

— Mi baj? — kérdezi Zerkovitz Béla — hiszen a „Három határ hotel”-ban nagyszerű szerepe lesz. Nagy Endre valósággal remekelt.

— A szerep kitünő — feleli Felhő — de... Amikor a primadonna azt mondja: „de”, akkor baj van. Ezt a „de” ilyenkor gyorsan ki kell küszöbölni.

— A zenével sem lehet baj — jegyezte meg szerényen Zerkovitz — talán a versszövegek nem helyesek? Azokkal van baj?

— Igen, a dalokkal van baj — felelte hangjában kétségbeesett sötétséggel Felhő Rózi — én még egy számot szeretnék. Nekem kevés, amit énekelek.

— Ha csak ez a baj, ezen segíthetünk — mondta Zerkovitz és telefonon felhívta A Nap szerkesztőségét.

— Halló, ott Szenes ember?

— Igen, Szenes Béla.

— Zerkó. Felhő szeretne még egy számot.

— Átjövök néhány percre.

Öt perc múlva már az irodában voltak, hárman: Felhő Rózi, Zerkovitz és Szenes.

— Mikor kaphatom meg a dalt? — kérdezte Felhő — holnap? holnapután?

Ekkor már Szenes ember az írógépnél ült és kopogta a dalszöveget. Zerkovitz néhány pillanatig nézi, olvassa, aztán, hogy Szenes rátér a második szakaszra, leül a pianino mellé, mely ott állt az írógép mellett. És most egyszerűen dolgoztak író és zeneszerző. A legérdekesebb négykezes: írógép zongorakisérettel. Egyszer csak Felhő Rózi is beleénekel a koncertbe: még a harmadik strófa el se készült, már énekelte az első.

Ideírjuk még azt, hogy e hirtelen készült dal tetszik a próbák intim közönségének a legjobban. Azt is elárulhatjuk, hogy Zerkovitz

most egy olyan gépen törí a fejét, melynek egyik oldalán bedobnak egy zeneszerzőt és szövegíró, a másikon pedig máris bujik ki felé az a bizonyos suszterinas, ki már az új slágert éneкли.

A NÉVJEGY. Van az egyik színházunknak egy nagyon csinos, egészen tehetségmentes, de azért kedves tagja, aki eddig csak némaszerepekben aratott teljes sikert a látszóvező közönség előtt. A színház azonban ambicióra sarkal, a színpadon való megjelenés, ha még olyan szép is ez a „megjelenés”, magában véve nem elégíti ki és a kis színész elhatározta, hogy most már tenni kell valamit. Itt a szezon kezdete, a megújulás korszaka, neki most már szerepet kell kapni. A némes elhatározást követte a tett: a kis színész nagy szepegyve elment egyik nagyon előkelő prótektorához és megkérte, ajánlja őt be az igazgatónak, hogy adjon neki szerepet.

A prótektor szívét meglágyította a kérés, nem tudott ellentállni, de mert nagyon sok a dolga, bokros teendői vannak, kijelentette, hogy sajnálja, nem mehet el személyesen az igazgatóhoz, hanem majd ír néhány sort a névjegyére. A kis színész boldogan rejtette a névjegyet retiküljébe és elsielt.

Néhány nap múlva a prótektor a dunaparti korzón találkozott a kis szereprevágyóval.

— Nos? — kérdezte — volt valami haszna a névjegynek?

— Hogyne! Arra irták a szerepemet — felelte meglegedetten a kicsi, tehetségmentes színész.

Nem minden ember színész azért, hogy a színpadon játszik.

Szigethy József.

A FOGORVOS. Dalnoki Viktor, az operaház széphangu művésze szabadidejében tudvalevőleg a fogorvosi praxiszt gyakorolja. Eppen erről volt szó a napokban az Opera kávéházban, mikor Vidor a következő szavakkal fordul Dalnokihoz:

Barátom, a te mesterségedet kettőért irigylem. Mert idegölő, csakhogy nem a te idegeidet öli, hanem te ölöd a mások idegeit és mert előttem minden nő őszinte. Mert amikor oda ül a bársonyszékedbe és kinyitja a száját, hát okvetlenül kimutatja előtted . . . a foga fészerét!

A Frontszínház az olasz harcstérrel visszatérve, Szerbiába indul.

MESÉK A MOZIGÉPRŐL

IRJA VÁRNAI ISTVÁN

V. A RENDEZÉS RŐL.

A dramaturg beront a főrendezőhöz, aki éppen azzal foglalkozik, hogy az imént elkészült háromfelvonásos bohózat feliratainak csinálja meg a tervezetét.

— Megvan, kedves barátom! Kész a darab, — ujjong a dramaturg. Egész tehetségemet befektettem ebbe a kis kreáció szüzsébe. Ugyszólván semmi sincs meg az eredetiből. A mag legfőlegb. De a hús, kedves barátom, a hús az töm való. Tízéves filmrendezői pályafutása alatt nem kapott ilyen tökéletes drámaszenáriumot, mint ez. Az a címe, hogy *A sóhajok hidja*.

Sarcey és Torkos László, a világ két

legfőbb dráma-professzora, ha élének szegények, jóízűt csettintének, olvasva a dramaturg úr kitünő szcenáriumát. Olyan szilárd építkezés, mintha Clark Ádám láncokból és cementből építette volna. Olyan szellemes, hogy Wilde Oscar és Henry Lavendan (utóbbi a francia akadémia tagja), összevéve se közelítik meg a tehetségükkel. Kitünő, nagyszerű, fenomenális a szcenárium, a főrendező azonban savanyúan mosolyog mégis. De hangosan azért a következőket mondja: — Barátom, előre is gratulálok...

A főrendező este elmegy vacsorázni a Dunapalotába, vacsora után a klubba megy, ahol résztvesz egy kis kellemes „zsó”-ben, éjfélután kettőkor hazaér, s ekkor előveszi a revolverzsebéből a sze-

Fruchtmanne
Női divat-terme
iv. Váci-utca 10.

HERMES-VÁLLALAT

általános ablaktisztítás, lakástakarítás, szobapadló-beerkezés és intézetek takarítása, portmentesítés és fregirtás
Budapest, VIII. Szentkirályi-u. 6. Tel.: József 42-59

Megnyílt a
belváros
legelőkelőbb

Hölgyfodrászterme

A nagyérdemű hölgyközön-
ség szíves pártfogását kéri

IV., Haris-Bazár
5. sz., félemelet

EDE és MARISKA hölgyfodrászok

Elegáns hölgyfodrász
és manikűr szalon

Andrássy-ut 33. szám
Pontos kiszolgálás,
méréskelt árak

Fiu- és leánykagyermekekruhák

legegységesebb és legdivatosabb kivitelben!

Legujabb kalap- és ruhamodellek!

lekintettel a mai drágá és rossz szöveteké, vállalom felmőttek régi ruháiból is a leg-
olvasosabb **gyermekruhák** készítését

Olajné KARDOS Paula

fiu- és leánygyermekruha szalonja

Budapest, IV., Deák Ferenc-utca 15. III. 5. Lift!

Csillagné
Fűzőterme
Budapest, IV. Kossuth-Lajos-u. 8.
Télemelet...
Telefon-
61-07

VARGA SÁNDOR
uri és női szabóterme
VIII., VAS-UTCA 3

IPARMŰVESZETI SZALON
BUDAPEST, VIII. KER., BAROSS-UTCA 21. SZ.

Batkolás. Porcellánfesiés. Művészi mon-
tírozás. Selyem lámpaernyők, állólámpa
és mindenemű iparművészeti különleges-
ségek készen és terv szerint

náriumot, amit az ágyban, a villamoslámpa fényénél tanulmányozni kezd. Elolvassa egyhuzamban az egészet, aztán leteszi a paplanra a papírköteget és végig gondolja, mit is olvasott. Hát ez az, amibe bele kell feküdni? Ez? Milyen kár volt ezt a szép, becsületes témát így tönkretenni. Egészen másként kellett volna fel fogni a dolgot. Át kell gyúrni az egészet, mert így semmi ki nem jön, így kész bukás a darab.

S másnap hozzáfog az „átgyúrás”-hoz. Az átgyúrás alatt aztán végképp nem kell ujracsinálást, újraépítést érteni. Mivel hogy a szcenárium alapjában egészen jó, s amit a rendező belejavít, az az, hogy ő, aki szemtől-szembe ismeri a színészei egyéniségét, egyes akciókat közelebb hoz a szereplők játékához. Egyéb javítanivaló azután még abból áll, hogy az egyes színtereket megváltoztatja. A „helyszíneket” is ő ismeri legjobban, tehát törli az olyasmit, hogy aszongya „erdőszéle görgökeleti templommal, körülötte házikók”. Ilyen gruppé, ahol mindez együttvéve megvan, legfőleg Oroszországban található. Ő pedig ezért az egy jelenetért igazán nem kér Kerenszkytól leszépasszét.

(Kaphat a rendező egészen gyenge szcenáriumokat is, amiket valóban át kell dolgoznia elejétől-végig. De a rossz szcenáriumok lassanként leszoktak erről a nem nekik való területről, s így a rendezők gondolja kevesebb lett egygyel. Mozdíratot jól szcenírozni még ma is csak nagyon kevesen tudnak.)

A sóhajok hídja tehát terítékre kerül. Nagyszabású film lesz, a legjobb színészek és a legnagyobb apparátus kell hozzá. Kik legyenek a főszereplők? Tíz elsőrangú színész és színésznő egész szezonra le van szerződötve, ezek közül négyen nagyon alkalmasok lesznek négy szerepre. De ki játssza el a főszerepet, a sóhajok hídjának öreg koldusát, aki több száz évesnél és mégis olyan friss, hogy vezére Quaranta város hirhedt orvgyilkos-banadájának. A szerződötött színészek mind fiatalabbak a hirhedt öreg Cadoranánál, erre a szerepre egyedül X. úr alkalmas, az X. színház Schildkrautja, aki azonban egyszer, régebben kijelentette, hogy nem játszik el filmszerepet ötvenezer koronán alul. Háromezret lehet adni érte. Levélke meg a művészhez, aki másnap megjele-

őzv. Pulvermacher Anpódrie
női divatterme
IV. Parisi-utca 1.

**DUDÁS
SZÜCS-
ÉS PREPARÁTOR**
IV., Váci-utca 51. sz.

Megrendeléseket, kabátmeghosszabbítást, boá-, karmantyúalakítást elfogadok. Nyersbőrt kidolgozok, meglestek, moly ellen preparálok.

Művésznők!

ÉNEKTANÁRNÓNÉL gyors művészi hibépzést nyerhetnek. Specialista **Ca-baret és Operettben**, magyar, német, francia, angol dalok, hangversenyszámok betanításában. ✕ Fogad 2-4-ig. **IV., Irányi-utca 21-23, félemlépt 4/B.**

Hasenfeld Olga fűzőterme
Budap st. IV., Semmelweis-
utca 14. szám, II. emelet 8.

LAMPL JÓZSEFNÉ

női divatszalonja

VI., Vilmos császár-ut 33

Az ország legnagyobb
női divatkellme áruháza

LÁSZLÓ ÉS FEKETE

Budapest, Koronaherceg-
utca 14-16 (a főpostával szemben)

Cégünk saját részére lekötött különleges női divatkellmeket feltűnést keltő nagy választékban tart raktáron

nik a főrendezőnél, az okosan diskurálni kezd vele és végül is X. úr félóra múlva, a megelégedettség pirájával az arcán írja alá azt a háromezer koronáról szóló szerződést, amit a kereskedelmi igazgató tesz elébe.

— *Bajlós!* — kiáltja el magát most a főrendező, mire a levelezési osztályból, ahol az írógépkisasszonyoknak kurizált, a következő pillanatban átrobajlik a *segédrendező*. A segédrendezőt még egyszer bemutatom közlőrlől is az olvasónak, most azonban csak annyit, hogy a segédrendező, aki egy évig hősszerelmes volt a círóka-maróka szintársulatnál, s e fölényes szerepkört dobta oda ezért a fáradtságos és nem érdeme szerint méltányolt állásért, megáll a főrendező asztala előtt és ezt mondja:

— Tudom, holnap mehetek *motivumokat* keresni.

A segédrendező ezzel a csüggeteg mondatával új fogalmat röpít a gyanútlan olvasó elé. Mi az a *motivum*? Ennek a *környezeteket* hívják, a természetbeni felvételéhez alkalmas helyeket, amiket nagyon gondosan kell megválasztani. A

legfontosabb helyeket maga a főrendező állapítja meg, a többit a segédrendező nézi ki, kéri hozzá az engedélyt, például valamelyik villa tulajdonosától, templomi sekrestyéstől, villamos-igazgatótól. Az egyik ilyen helyszín a Török-dűlőn van, a másik Kőbányán. De igen figyelemre méltó *motivumok* vannak Pest környékén is, ahová a segédrendezőnek természetesen ki kell utaznia.

A főrendező ezután a *diszletfestéssel* állapodik meg. Kírja, milyen *interiőrök* szükségesek, megtervezteteti és elkészítetteti azokat. Azután megindulnak a tanácskozások a főszereplők, az operatőr és a segédrendező bevonásával. Részletekre bontják a darabot, a főrendező olvasópróbát rendez, közben egyik kezével folytonosan jegyzeteket vet a nyomtatott blankettákra, amelyek közül egy, például az első felvonás ötödik jeleneténél a következőket tartalmazza:

Igy indulnak meg a darab előkészületei a főrendező irodájában. Egészen más kép, más világ, ami az *ateliében* tárul fel előttünk.

Dénes
Divat salongó
IV. Párisi-utca 1. II. em.

Forróságban

hűsít, üdít, maszsázzsánál, fürdőzésnél legkitűnőbb hatása a finoman kellemes illatosvíz. Bárki állandóan készítheti. Receptet küldöm 2 korona beküldése ellenében.

Pontos, olvasható
Fülöp I., Budapest, címzet képek
II. kerület, Zsigmond-utca 84-85. sz.

Belvárosi Manikűr Szalón

Manikűr
Pedikűr
Arcápolás
Hálgyszőrzés

Leszik Robertné
II. Rígyódiér 1.sz.
Telefon: 146-65.

Németh Erzszi női kalapterme
VI., Andrassy-ut 1.

FALL J. és TÁRSA

Legjobb szobaseprűl és parkettköfe kapható.

Saját készítményű köfe és piperecikkek raktára

Budapest, VI., Andrassy-ut 19.

Női fésűlés, ondo-lácsoló hajfestés és szőkhítés, manikűr

VÁGÓ
hőlgyszodrasz

VIII., Aggteleki-u. 2a. sz.,
(Rákóczi-ut sarok)

KOSZTÜMÖT
készítik a legPedánsabb ízleű urhőgyszeknek jutányos áron

Nagy Károly
VI. Vörösmariy-utca 53. I. 16.

Magyarországi vezérképviselő: Székely Vilmos Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 10

Német fizetség gyártja.

Magyar becsület ferjeszfi.

Derdiedas

szappan . . . . . 6.— korona
arckrém . . . . . 3.— korona
puder . . . . . 3.— korona

Kérje a megfelelő üzletekben, ha ártalmatlan és hatásos bőrápoló-szerekre van szüksége
Tiszta, szép arc, szép fehér kéz, hosszú fiatalság, üdőség, finomság!

Kapható minden gyógyszerárban, drogeriában, és ifatszerárban!
Telefon József 26-37

Halló, mi ujság?

FELHŐ RÓZSI, aki a külföldről visszatérve, a Royal-Orfeumban lép fel esténként — különösen abban a szerepében nagy a sikere, amelyet Nagy Endre írt számára. Egy hadimilliomosnót alakít kedves közvetlenséggel.

FARAGÓ ÖDÖN kassai új társulatának névsora a következő: Faragó Ödön igazgató, Faragóné Bitler Irén, Pásztor Ferike, Schmidt Konstancia, Viola Margit, Kertész Erzsike, M. Nagy Margit, Füzes Anna, Csige Böske, Lendvay Lola, Apor Margit, Szabó Irma, Egri Berta, H. Lévai Berta, Thuray Margit. Bokor Katalin, Finta Lujza sugónok. Bérczi Ernő, Lukács Pál, Sándor Antal, Szalay Gyula, Árkossy Vilmos, Ross Jenő, Teleký Sándor, Somló József, Szántó Jenő, Rákossy Ferenc, Solti Károly, Sugár Frigyes. Virányi Jenő, Nagypál Béla karnagyok. Török Sándor, Kelti Lajos ügyelők.

A TENGERRÉ MAGYAR c. revüt, amelyet a Fővárosi Orfeum mutatott be, a bécsi Ronacher megvette előadásra. A technikai felszereléseket az orfeum

igazgatóságától, a szöveget a szerzőktől: Kövessy Alberttől, Szenes Bélától és Márkus Alfrédttől.

PÁN JÓZSEF, a fiatal talentumos plakátrajzoló, akire a fiatal jelző tényleg ráillik, mert tizenhétéves, a legnagyobb mozgyáraknak: a Starnak, Corvinnak, Astrának és a többieknek rajzolt az idén érdekes plakátokat. Azok, akik látni fogják a plakátjait a hirdető oszlopokon, meg fognak győződni a talentumáról. Nemsokára megjelenik az utcákon egy érdekes új plakátja újra, amelyet nem mozgyárnak, hanem a Színházi Életnek rajzolt.

SZINÉSZPÁLYARA előkészít és műkedvelőket tanít Vágó Béla, a Magyar Színház tagja. Jelentkezni lehet VIII., Főh. Sándortér 4., III. 6., d. u. 3—5-ig.

ÚJ SZINÉSZISKOLA. A „Ma” folyóirat Visegrádi-u. 15. sz. alatt Mácza János vezetésével egy létesítendő kamaratársulat előkészítésére színészképző szabadiskolát nyit. Nálunk ez lesz az egyedüli iskola, ahol a felső rezonanciás beszédet is tanítják. Jelentkezni és beiratkozni naponta d. e. 11-től 1-ig lehet.

VÉRŐ ELZA
NŐI KALAP SZALONJA
IV. PÁRISI-UTCA 1. SZÁM.

Budapest,
IV., Váci-u.
8. 1. em.

MODES ALICE
KALAP SALONJA

DÓCSI H.
MÉREK SZERINTI CIPŐKÜLÖNLEGESSEGEK KÉSZÍTŐJE
IV. VÁCI-UTCA 84. SZ.

ÁDOK FERENCNÉ
NŐI DIVATTERME
IV., VÁCI-UTCA 10. SZÁM.

GYÖRFFY RÓZSI
FÜZŐTERME Budapest, Hajós-u. 19.
az „Operaház” mellett

ÉNEKTANTEREM

Budapest, Sziv-utca 63. II. emelet 9.

Dalénekeket, drámai és operai ének-osztályok előkészítése. — Guttman tanár rendszeres tanítást, helyes légzés tanítása, a tüdő tisztogatása és fejlesztése. — A tüdőbajja incontinál egyéneknek külön módszerrel való oktatása. Zongora, mint mellékanyag. Vezető tanár: **Milthó Ernő** ének-mester.

MANIKÜR TERMEK

KOSSUTH LAJOS UJ. TERÉZ-KÖRÜT 12.
UTCAI BEJÁRAT
ELSŐRANGÚ KISZÓGALÁS VÁRAKOZÁS NÉLKÜL.

KOVÁCSNÉ TEREI EMMA II., Retek-u. 53.

áll kép. okl. zenetanárnő
Zongora-tanfolyamára ::

Beiratások egész
éven át

HAJSZÁLKAT

arc, mell és karról legrövidebb idő alatt, seb és utónyom nélkül, villanyal lehet végleg kiirtani dr. Maczinek módja szerint. E kezelésre kizárólag intézetem van jogosítva. Azért intézetemben is kapható szer, mely percek alatt eltávolítja az archajakat, nem végleg, de hosszabb időre. Szépségápolás, szempó, szemölcs, mittessz, pattanás eltávolítása. Arcmasszage jutányos bérletben. Kosmetika legújabb vívmánya az Email borogatóvíz, mely 14 nap alatt a legráncoosabb, elhanyagolt arcot úde fiatallá kisimitja. Hajszókitó, bőrfehéritő krém, szappan, puder, hámlasztó Kurához szereket diszkrétan küldök. Levelekre válasz. Tanítványok felvétetnek GAOG ARANKA kozmetikai intézetébe, Budapest, Ghemed szultán-ut 13. sz. osztály. Telefon: 156—99.

Szerkesztői üzenetek

(E rovatban készséggel adunk felvilágosítást 5 színházi vonatkozású kérdésre. — Kéziratokat nem adunk vissza és azok megőrzésére nem vállalkozunk.)

Kiss V., Temesvár. 1. Minden kérdésre készséggel válaszolunk, — ezt már konstatalhatta, — de csak oly feltétellel, ha azok színházi vonatkozásúak. 2. Címe: Modern Színpad. *Puj, Hunyad m.* Nagy raktárunkból bajos kikeresni a kért számot, — tessék közelebbi adatot küldeni. — *K. Margit.* Kérdett színész neve az eddig kiadott névjegyzékben nem szerepel, — talán az Operánál tudnak róla! — *E. Z. imádó.* 1. 29. 2. Ref. 3. Elvált. 4. Most nem, — harctéren van. — *L. Lili.* 1. Kormos Ilonka, Raskó Géza. 2. Az ezredes leányát Perczel Sári játszotta, az ezredes Rátkay Márton volt. 3. Gózon Gyula. 4. Hajadon. 5. R. K. nőlen, 10.000 K. — *Városi Színház.* 1. Címe „Föv. Nyári Színkör“. 2. 12.000 K. 3., 4. Mint az első. 5. 30. — *Színház.* Nem. — *Színházi Életet olvasó diák.* 1. Győrben működött. 2. Megmaradnak. 3. Dr. juris. — *G. L., Marosvásárhely.* 1. Ha az elő-

fizetést megkapjuk, megindítjuk címére a Színházi Életet. 2. Igen. 3. Paraszbecsület. — *Carmen.* 1. Aréna-ut 19. 2. Kolozsvár, színház. 3. Operaház. 4. Valamelyik mozilapnál meg tudható. — *Allandó olvasó.* A Király-színházban. — *Budai olvasó.* 1. A gerolsteini nagy hercegnő, vig dalmú 3 felvonásban, 4 képbén. Irták: Halevy és Meilhac, fordította: Babos Károly és Erődi Béla. Első előadása 1867. okt. 11-én volt a budai színházban. Főszereplők voltak: Virágh Gyula, Kassai Vidor, Vincze József, Bogyó Alajos és Hetényi Antónia. 2. Szintén Budán adták, — ugyanazon évben.

G. F. Gyuri. 1—2. A színházi kommunikék legközelebb megmondják. 3. 1 évvel ezelőtt. 4. Vidéken. Többi kérdésre nézve tessék hozzá fordulni. — *Ella.* Izr. — *K. D., Prága.* Dalait nem kaptuk meg. — *H. Ilka, Orosháza.* Sláger-darabnak azt a szindarabot hívják, amely a közönség körében általános tetszéssel találkozik és amely eszerint a pénztári jelentésben is jelentékeny emelkedést mutat. Tehát a közkedvelt darab a sláger-darab s leginkább a divatos operettekre értendők. A sláger-darab magában hordja a sláger-számot is, — ez azon ének vagy tánc-rész, amely fénypontját képezi a színre kerülő darabnak. —

C SAPÓ PAULA
vizsgázott tánc- és ballet-mester
□ A német táncanítók egyesületének tagja □ Ballet, plasztika, egészségügyi gymnasztika és
TÁNCZISKOLA
I. Attília ut 85, II. udvar I. em.

Blus- és gyermekruha-különlegességek nagy választékoan
Kosztümök
készítése elfogadjatik.

Kúcs Ambrusné
Rókk Szilárd-utca 48.

MAZZANTINI LAJOS
a M. Kir. Operaház v. balletmestere
TÁNCAKADÉMIAJA

Salon, ballet, színpadi táncok és moziképzésre növendékeket naponta felvesz
II. kerület, Fő-utca 12. föld. 5—6.

RÓZSA szücs
Kisgyóter 1.
Királyi bérpalota

Glöckner
és kir. udvari szállító
Budapest IV.
KOSSUTH LAJOS-UTCA 9. SZ.

Új és használt írógépek

kölesongépek, irodai
kellékek, javító műhely,
sokszorosító iroda. Asz-
talos műhely. Nagy vá-
laszték amerikai iroda-
butorokban, valamint
hajlított fabutorokban.

TÉLEFON 145-47

"TAURUS" ózv. MEISELNÉ
V., Fűrdő-utca 9

Kafonai és polgári szabó **ÁCS A.** Dismagyar- és libéria-készítő
Budapest, VIII. ker., Üllői-út 48. sz. Telefon József 14 12.

Pompás kivitelben megjelent a
"SZINHÁZI ÉLET"
(bármely évtolyamra használható)
BEKÖTÉSI TÁBLÁJA

dombornyomású födelén Kosáry Emma
tényképével. — Ára 3.60 K, szállítási díj 40 f.
Az összeg előzetes beküldése el-
lenében azonnal megküldi
a kiadóhivatal:

VII., ERZSÉBET-KÖRUT 24. SZ.

A LEGCELECSÁNSABB ANGOL ÉS
FRANCIA DIVATCIPOK CSAK
GULYÁS PÁL
FŐÜRI CIPÉSZKNÉL KÉSZÜLNEK
IV. KAPLONY-ÚJ 3. CR. ANDRÁSSY-PALOTA

LOHR MÁRIA (KRONFUSZ)

A főváros első és legrégebb csipkeszállító,
vegytisztító és kelmevesztő gyári intézete

Budapest, VIII., Baross-utca 85

Fiókok:

II., Fő-utca 27. IV.,
Éskü-ut 6 és Kocs-
keméti-utca 14, VI.,
Andrássy-ut 16 és
Terež-körut 39, V.,
Harmincad-utca 4,
VIII., József-körut 2

Darabonként 30 fill. ellenében a kiadóhiva-
tal portómentesen küldi a következő szá-
mokat

„Giklamen“ szám
„Kisasszony férje“ szám
„Jókai film“ szám
„Három a kislány“ szám
„Mágnás Miska“ szám
„Egy magyar nábob“ szám
„Bernát Bácsi“ szám
„Hermelin“ szám
„Bakfi“ szám
„Diósi Nusi“ szám
„Szép asszony“ szám

Egyenként 40 fillér beküldése ellenében a
„Farsang“i „Dollárpapa“, „Gölem“, „Kék
róka“, „Venegrkák“, „Tengerre magyar“,
„Márványmennyasszony“, „Peer Gynt“,
„Milliomos Kati“, „Sztambul rózsája“
számokat. — A „Medgyasszay“ és a „Csár-
daskirályné“-Album egyenként 1 kor. —
A „Fedák Sári“ és a „Beregi“ Album ára
60 fillér.

Kiadóhivatal: Erzsébet-körut 24. szám.
Az összeg postabélyegben is küldhető.

HORVÁTH ÁKOS
KÉZIMUNKA ÜZLETEI
BUDAPEST.

IPARTELEP-FŐÜZLET: Erzsébet-körut 24
FIÓKOK: Kossuth Lajos-utca 11,
Vámház-körut 6., Lipót-körut 18

A "SZINHÁZI ÉLET"

1914 évi 20 számból álló háborus csonka év-
folyama — — — — K 6.—
1915 évi 12 számból álló háborus csonka
évfolyama — — — — K 3.60
1916 évi 46 számból álló teljes évfo-
lyama — — — — K 12.—
1917 évi 26 számból álló félévi évfo-
lyama — — — — K 7.50
Az összeg előzetes utalványozása ellen-
ben b rmentve küldi a kiadóhivatal:
BUDAPEST, VII., Erzsébet-körut 24. sz.

SZINHÁZI ÉLET

FELHŐ RÓZSI, a Royal-Orfeum tagja

Amster felv.

Yc